OPPRØR

Nr. 1 - Januar 1995 Utgitt av Rød Valgallianse

Besinn dere!

Besinn dere! Heng dere ikke opp i uenighetene, gjør dem ikke viktigere enn det som forener oss! Til alle fløyer vil jeg si: Trusler om å gå om dere ikke får det som dere vil, er idioti og dust. La heller uenighetene utvikle seg gjennom diskusjoner, er avgående RV-leders råd foran landsmøtet.

Side 3

Herrer i eget hus

For landsmøtet er det viktig å skape den klarheten som gjør at RV-RV-erne føler at de er herrer i eget hus, sier lederkandidat Jørn Magdahl. Han er overhodet ikke tilhenger av en «fei dem ut»-kampanje overfor AKPerne, og vil heller ha dem mer med i RV-arbeidet. Han advarer for øvrig sterkt alle grupper mot splittelse eller utbrudd av RV.

Side 9

Varsko fra kvinnene

En erklæring fra RVs kvinneutvalg inneholder en skarp kritikk av RVs kvinneprofil. Det viktigste målet med erklæringa er at hele partiet må ta ansvar for videreutvikling av kvinnepolitikken. Landsmøtet må ta stilling til hvordan dette skal jobbes videre med, sier Nina Aakernes, kvinnepolitisk ansvarlig i RV.

Baksida på bilaget

Landsmøtet holdes i Stovner i Oslo: Conventum Kongressenter, Stovner Senter.

Landsmøtet starter fredag 10. februar kl. 11, og avsluttes på søndag 12. februar.

Landsmøtet i Rød Valgallianse er åpent for alle medlemmene.

Landsmøtebilag med 16 sider landsmøtestoff.

11720
GUDMUND DALSBØ
DRAMSVEIEN 1
9009 TROMSØ

Trondheim RV

Sosial kvinnegruppe. *Side 4*

Aktive RU-jenter. *Side 4*

Streikeerfaringer. *Side 4*

RVs framtid. *Side 5*

På stand med kommunesaker? *Side 8*

Mer opprørsk RV. *Side 9*

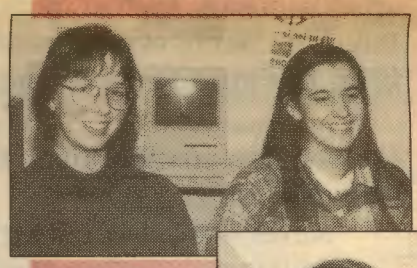

Tre av jentene i Trondheim RU, Ingvild Aursøy Måseide, Marte Næverdal og Dagrun Haugen Breirem.

Side 4

Kommunevalget

Om felleslister og kommuneøkonomi. *Side 10*

www.pdf-arkivet.no (2020)

OPPRØR

Mest som forener?

Revolusjon er ikke noe teselskap, har det vært påstått. Men det er også noe mer: I en revolusjon vil vi stå overfor vanskelige politiske spørsmål som: Hvordan få med alle, og hvordan skille mellom venn og fiende?

Dette gir bakgrunn til den aktuelle striden foran landsmøtet i Rød Valgallianse. Det finnes opplagt vanskelige politiske motsetningsforhold. At avstandsmarkering til AKP vil løse RVs problemer, er opplagt feil. Men det er likevel et spørsmål om disse uenighetene er så store at de er viktigere enn det vi tross alt er enige om.

Det er ikke mange revolusjonære i vårt land. Vi burde kanskje kunne klare å arbeide godt sammen også etter landsmøtet, og gjennom RV?

Et brudd kan være enklere enn å fortsette diskusjoner og forhandlinger. Brudd kan klare opp lufta og gi ekstra arbeidskraft til dem som føler seg frigjort fra hindre om full arbeidsinnsats. Men er de politiske uenighetene kommet til et nivå hvor RV vil tjene på brudd, at brudd er nødvendig?

I diktet «Fra arbeider til arbeider», skriver Rudolf Nilsen:

> Nuvel — hvad så, om jeg er kommunist,
> du tranmælit og han er sosialist?
> For frender, frender er vi dog til sist».

Gjelder det i RVs situasjon nå?

Godt landsmøte!

SV på Aps fang

Hva gjør RV med det?

I sin spalte i Ny Tids utgave 23/12-94 skriver Erik Solheim at han «selv ikke deltok direkte i de samtalene som endte med at SV for første gang inngikk en budsjettavtale med Arbeiderpartiet.» Det kan likevel ikke være tvil om at dette hittil er kronen på verket i den langsiktige høyreomlegginga av SV som Erik Solheim har stått bak. Hans redsel for å kritisere Arbeiderpartiet og hans vakling i EU-spørsmålet går inn i et mønster: Å bli juniorpartner for Arbeiderpartiet og få en plass ved kongens bord. Steinar Hansson har åpenbart rett på ett punkt: ved neste EU-kamp vil Erik Solheim og SV stå på kapitalens side.

I spalten ved siden av går SVs faglige leder Roy Pedersen til angrep på politikken som ligger bak SVs budsjettforlik. Pedersen viser til det siste landsstyremøtet i SV som mente at Ap-regjeringas EU-tilpasning måtte stoppes, og at SVs hovedrolle framover derfor ble å bygge allianser mellom fag- og miljøbevegelsen for en ny politikk. «Budsjettforliket var et signal i en annen retning, hvor allianser med partier på Stortinget anses som viktigere». Pedersen mener også at det var feil å inngå budsjettforlik som ga en flat momsøkning. «Av hensyn til de arbeidsledige og de lavtlønte burde SV avvist en unødvendig rask reduksjon av budsjettunderskuddet, som i tillegg bare skulle understreke at regjeringa er de flinkeste i klassen til å etterleve Maastrichtkravene.»

Erik Solheim har tidligere lagt seg ut med partiets faglige ledere. Passer faglige tillitsvalgte egentlig inn i det nye SVet han vil skape? Er SV interessert i den faglige politikken til andre enn rektorer og underdirektører?

Det er god grunn til å gjenta: Sånn må utviklinga av en sosialdemokratisk politikk med nødvendighet være: Uansett variasjon av tempo og grad: Tilpasning til kapitalismen og imperialismen. Denne tilpasninga er sjølve kjernen i sosialdemokratisk politikk.

Med SVs og Aps galopperende høyreutvikling står Rød Valgallianse overfor et valg: Flytte seg til høyre for å samle opp dem som faller fra i Aps og SVs høyresving, eller bruke disse partienes utvikling til å bekrefte riktigheten av RVs antisosialdemokratiske politikk — for å få oppslutning om den politikken vi har stått for i tjue år.

Ove Bengt Berg

Landsstyret i Rød Ungdom

Trenger både RV og AKP

Sentralstyret i RU har ikke tatt stilling for noen av partene i konfliktene foran RV-landsmøtet.

—Fungerende leder Harald A. Selvær, er ikke standpunktet deres unnvikende? Ungdomsorganisasjoner er jo kjent for å komme med klare meldinger, og nå hevder flere av partene i RV at det er «nå eller aldri»?

— Sjøl om det sikkert ikke er lett: Både AKP og RV er avhengig av hverandre, og Ru er avhengig av begge. Debatten som foregår nå foran landsmøtet er lite konstruktiv, og den fungerer ekskluderende overfor RU. Det er en debatt med røtter i fortida, i gamle stridigheter. Noen hevda på nominasjonsmøtet i Oslo RV at den aktuelle debatten var en gammel debatt med vikarierende argumenter.

— Men en debatt kan vel være like viktig og aktuell sjøl om den har røtter i fortida?

— Jo. Vi bygger også vårt tankegods på gamle røtter. Vi ønsker oss et kommunistisk samfunn, noe vi har programfesta sammen med en demokratisk sentralistisk organisasjon. Problemet for sentralstyret er at disse diskusjonene har vi ikke hatt i RU, og da hjelper det ikke om mange av debattene kan være interessante og spennende. Det ville derfor være udemokratisk om sentralstyret gikk ut og derfor har ikke RU noe syn på de aktulle konfliktene i RV foran landsmøtet. Rød Ungdom har andre typer diskusjoner. Vi diskuterer mye jentepolitikk og sfortsatt kamp mot den europeiske unionen. Slike diskusjoner peker framover, og det er slike framtidsretta diskusjoner vi i RU er interessert i.

— For oss er det mer interessant å se på hva RV mener om ungdommen, slik det kommer til uttrykk i dokumentet «Utfordringer for RV». Det som står foreløpig er ikke godt nok. Det trengs mer innhold, nå mangler både visjoner og praktiske tiltak. — For å si det sånn, vi vil være mer enn listefyll. Sjølsagt jobber vi med valgkamp, og vi tar vår del av æren for Erlings stortingsmandat. Men vi vil være med på de samme diskusjonene som RV har, det er nødvendig for et sterkt RU.

Presisering

I Opprør nr. 9. 95 går både redaktøren og Aksel mot vårt vedtak, og får det til framstå slik at vi ikkje gjev leiaren og andre medlemmer i RV rett til å komme fram med sine forslag til Program.

Bakgrunnen for vårt vedtak var ikkje underkjenne denne retten til å komme med forslag, det som gjorde at vi reagerte var at Aksel også foreslo at Landsstyret skulle legge programkomiteen sitt *forslag til side før landsmøtet.* Altså at leiaren i partiet ber/krev at arbeidet til den komiteen som siste landsmøte hadde nedsett skal settast til side. At dette var eit uheldig utspel verkar det som at siste landstyremøte også var einig i, og at vi nå har fått lagt fram eit forslag til Prinsipp- program som kan gi eit godt grunnlag for debatten fram til landsmøte.

På denne måten har vi fått innfridd det som var hensikten med vedtaket vårt.

Magne Vågsland
Leiar i S-Trøndelag RV.

Innlegget fra Sør-Trøndelag, som var lagt inn som vedlegg i nr 10, er trykt på debattasida i dette nummeret.

Red.

Penger til RVs valgkamp

Pengene må vi jobbe for

Valgkampen i 1995 er RVs vippepunkt. Et viktig bidrag til å bygge opp og fornye den revolusjonære bevegelsen. Men også da må vi tyne de gamle sliterne for å få lister og valgkamp til å gå rundt. Også økonomisk er godt gammeldags valgkamparbeid nødvendig. Fylkee og kommunene må selv skaffe penger til å dekke valgkamputgiftene. Vi gjør imidlertid sentralt en god del arbeid for å være behjelpelig.

Lotteri som sist

Vi lager valgkamplotteri med reiser som ovedgevinst. Kr 20 pr lodd og 20 000 lodd. Inntektene av lotteriet går i sin helhet til komune- eller fylkeslaget som seslger. Vi tar kr 6 pr lodd til dekking av gevinster og trykkeutgifter. Rsten kr 14 beholdes lokalt til å dekke egne valgkamputgifter. Planlegg tidlig.

RV-fondet for de trauste

RV-fondet er innsamling som går til fylket du bor i. Faste månedlige trekk blir fort penger til valgkampen. Og de kan budsjetteres med. Vi oppfordreer alle lag til å verve deltakere til fondet. Bedre rutiner for meldinger om inntekter vil vi lage fra 1/1-95.

Vi satser på at lotteri og RV-fondet skal skaffe til veie kr 500 000 til valgkampen. Det er ikke mye. Men inntekter vi ikke klarer oss uten.

Geir Christensen

OPPRØR
Medlemsavis for Rød Valgallianse

Adresse:
Gøteborggata 8 A
0566 Oslo.

Telefon: 2238 4250, ***telefaks:*** 2238 4602.

Ansvarlig redaktør: Ove Bengt Berg
Privatadresse: Briggen 7, 3038 Drammen.
Telefon/faks: 3280 0715.

I redaksjonen av dette nummeret:
Harald A. Selvær, Rune Soma.

www.pdf-arkivet.no (2020)

Besinn dere!

Besinn dere! Heng dere ikke opp i uenighetene, gjør dem ikke viktigere enn det som forener oss! Til alle fløyer vil jeg si: Trusler om å gå om dere ikke får det som dere vil, er idioti og dust. La heller uenighetene utvikle seg gjennom diskusjoner, er avgående RV-leders råd foran landsmøtet.

Intervju og foto: Ove Bengt Berg

Landets lengst fungerende partileder, Aksel Nærstad, går av på landsmøtet.

Strid ikke noe nytt

— Aksel Nærstad, du anger ikke på at du vil gå av når du ser alle stridighetene som skjer i forbindelse med ledervalget?

— Nei. Stridigheter har det vært i RV lenge, så det er ikke noe nytt. Åtte år som leder, er lenge. Riktignok er det ikke nødvendig at jeg går av. Men personlige grunner gjorde det naturlig for meg å gå av nå, og som kjent tok jeg avgjørelsen allerede for et år sida. *At jeg ikke gikk av for to år* sida, var først og fremst fordi jeg mente at min lederrolle var viktig for RVs muligheter til å komme inn på Stortinget og for å forberede RV til EU-kampen.

Jeg mener jeg har spilt en viktig rolle for å holde partiet samla på de eksterne kampoppgavene. Det er viktig, og uttrykker min linje for RVs oppgave som er å forandre verden; kjempe mot kapitalismen og makta og støtte opp om de folkelige bevegelsene.

— Ser vi de interne stridighetene og uenighetene mellom oss i forhold til de viktigste motsigelsen i samfunnet, så er uenighetene mellom oss små. Sjølsagt skal vi ta alvorlig på uenighetene, for det dreier seg om viktige stridsspørsmål, men vi må ikke gjøre disse til viktigere enn kampen mot klassefienden.

Spennende og givende

— Hvis vi ser på jobben din i historisk perspektiv: Åssen har det vært å være leder i RV, et lite og utskjelt parti?

— Spennende og givende! Det er jo et privilegium å få jobbe med politikk på heltid, med det som jeg er opptatt av og det som jeg synes er viktig. Særlig er det hyggelig å ha fått muligheten til å bli kjent med utrolig mange flotte og spennende folk. Ikke ett sekund har jeg angret på at jeg har tatt på meg denne jobben.

— Jeg tillater meg også å være fornøyd med det jeg har gjort som RV-leder i disse åra.

Intern strid sliter

— Sjølsagt har det også ei anna side. Det å være partileder er som å drive husarbeid, du blir aldri ferdig med jobben, den er grenseløs. Det er også psykisk belastende å ha en sånn jobb, det tror jeg det er vanskelig å skjønne uten at du har sittet med det ansvaret sjøl. Og da tenker jeg overhodet ikke på vanskelighetene med konfrontasjonene med politiske motstandere, men på de interne motsetningene. I oppgaven med å synliggjøre RV for eksempel. Det er mye mer psykisk slitsomt å slåss med Klassekampen enn med Dagbladet. Det er verre å få kjeft av de du regner som politiske støttespillere, enn av dine motstandere.

— Skal jeg komme med en moralsk pekefinger, så må det være at noen bør gå i seg sjøl å og se på hvordan vi behandler hverandre. Det er for mye mistenkeliggjøring og utskjelling innad i RV.

RV i vekst

— Har du merka noen endring fra andre partier og mediers holdning til RV i alle disse åra?

— Jeg husker det første spørsmålet jeg fikk som partileder på tv, av Tom Berntzen i 1987: «Hvordan er det å bære havre til den døende hesten?» Nå har vi vist at vi ikke var en døende hest, vi har styrka oss fra valg til valg, bygd ut RV som organisasjon og ved det siste valget kom vi altså inn på Stortinget. Respekten har økt i alle disse åra, men det definitive gjennombruddet var etter at vi kom inn på Stortinget.

RV har i denne perioden skifta karakter, fra en rein valgallianse, med få permanente grupper til et normalt parti.

Demokratisk parti

— Hva er dine visjoner for RV som parti? Er RV et parti? Og som AKPer har vel du stått i en mellomstilling og forsvart RV innad i AKP? Hvordan skal forholdet mellom AKP og RV utvikle seg?

— For det første er det ikke noe tvil om at RV er et parti, et normalt og vanlig norsk parti. Vi har et større utvikla medlemsdemokrati enn de fleste norske partier. Men det er langt igjen til vi er ferdig, til det er slik jeg ønsker det skal være.

Svekkelsen av AKP betyr også at mye av kampkrafta til den revolusjonære bevegelsen er mindre i dag. Det organiserte revolusjonære arbeidet, og dermed handlingskapasiteten, er mindre.

Samling for revolusjonære

— Men jeg står og har stått for at RV skal være et samlende parti for revolusjonære. Uenighetene blant dem som regner seg som revolusjonære i Norge er såpass små at RV må kunne favne alle dem. På landsbasis har vi kanskje mellom 3 og 5 tusen som er bevisst revolusjonære. I denne sammenhengen ser jeg RV som et allsidig samlende parti som utvikler politikk og driver alle former for aktivitet. Det er bare en begrensning vi bør legge på oss sjøl, og det er at vi ikke må la detaljspørsmål skape splittelse mellom oss.

— Min linje som leder for RV har nettopp vært en todelt linje: Å utvikle RV som et samlende alternativ, og være leder for én organisasjon der alle drar i lag. I en sånn posisjon får du kjeft fra alle hold.

Tillat egne grupper/partier

— I RV er det både noen som kaller seg kommunister og noen som kaller seg sosialister, og vi må favne begge deler. Derfor bør ikke RV kalle seg kommunistisk, sjøl om jeg er kommunist. Innafor en sånn modell vil noen se behov for å organisere seg i egne grupper eller partier som har særstandpunkter eller større mål: Og la dem gjøre det! For eksempel miljøgrupper. Dette er ikke noe spesielt for Norge. Både i Danmark, Portugal og Brasil har de sånne partier. Det er dumt å bruke krefter på å hindre dem som føler et sånt behov å opprettholde eller danne sine egne partier eller grupper. Tenk på Enhetslisten i Danmark, der har AKPs søsterparti lagt seg ned, mens AMGs søsterorganisasjon bygger sitt eget parti.

— Ta heller de politiske uenighetene som en utfordring til diskusjon og gjensidig utvikling.

Medlemmene styrer RV

— Men er det ikke et problem for RV at AKP styrer RV?

— Fra 1983 har ikke AKP hatt faste plasser eller vetorett. I løpet av disse 12 åra har ikke AKP gripi inn i noe spørsmål. Fra 1983 har det i alle organisasjonsledd i RV vært regelen «Ett medlem — én stemme» som har avgjort vedtaka i RV. Derfor kan vi trygt si at RVs medlemmer bestemmer over sitt eget parti, og det har vi gjort hvertfall i lang tid. Det er helt på trynet å si at RV-medlemmene skal bli «Herrer i eget hus» — det er vi alt!

Ellers vil jeg understreke at AKP er en styrke for RV. Ikke bare er det AKP som har bygd RV, AKP er også ei viktig kraft i RV.

Dekker vårt behov

— Men det er da ikke normalt for et norsk parti at det finnes organisasjoner innad i partiet som i RV?

— Javel, men så er det heller ikke normalt at det finnes et revolusjonært parti i Norge. Å være revolusjonær i et vestlig kapitalistisk land som Norge er også helt spesielt. Det er spesielt i et utvikla kapitalistisk land å ha et revolusjonært parti som RV som samler de revolusjonære kreftene og er representert i kommunestyrer, fylkesting og Storting, og det er spesielt at den revolusjonære bevegelsen har ei dagsavis som klassekampen. Vi bør ikke henge oss opp i en sammenlikning med andre, men heller spørre: Hva er virkeligheten vår, og hva er våre behov?

Besinn dere

— Jeg synes mye av den kampen de fører som vil ha ut AKP uten å vurdere hva AKP har gjort og faktisk gjør, blir drevet i en form som er et revolusjonært parti lite verdig. Vi må se uenighetene i perspektiv. Veldig mye dreier seg om maktkamp og personlige følelser. Det er viktige politiske uenigheter, men det er uenigheter som er innafor den ramma vi må tåle. Uenighetene går i svært liten grad på programmatiske standpunkter.

Intern magnetisme

— Den interne kampen i RV er for øvrig noe som ikke bare er typisk for RV. Den finnes i alle organisasjoner. Det er akkurat som om en magnetisme som drar de indre motsetningene til seg. Men dette suger krefter. I stedet for vi kunne ha brukt kreftene på å forandre verden.

Borgerlig offensiv

— Det ble ikke noe radikalt oppsving etter EU-avstemninga? Ap går fram og neipartiene krangler generelt og særlig om fortsatt EU-kamp?

— Det er viktig å slå fast at EU-kampen endte med en stor og viktig seier for folket. Men det rokka sjølsagt ikke på borgerskapets makt i Norge. Borgerskapet har vært politisk på offensiven i flere år for å angripe arbeiderklassens levekår. Situasjonen nå bekrefter igjen hvor viktig det er å ha et revolusjonært parti som kan gå inn på mer fundamental kritikk av politikken.

Ta vare på ungdommen

— Sjølsagt hadde jeg håpa på en sterkere enhet innad på å fortsette kampen og på å opprettholde Nei til EU, og særlig at Ap skulle gått drastisk tilbake. Men det er et radikalt oppsving sjøl om det ikke nå slår mye ut på partigallupene. Opposisjonen i fag bevegelsen er større enn på lenge, Nei til EU har 140 000 medlemmer som aktivt jobber mot maktas politikk, og ikke minst er det sterke radikale strømninger blant ungdom. Hvordan dette skal utvikle seg, avhenger delvis av oss, at vi kan være med å gå spissen for et opprør mot makta. Blant ungdommen har det alt starta et oppsving. Derfor må vi hjelpe RU å bygge sin organisasjon for at de skal kunne bli i stand til å ta vare på det radikale oppsvinget blant ungdommen. Klarer vi ikke det, ser det mørkt ut for RV. Ellers er det en viktig kamp for oss å få Nei til EU til å fortsette.

— Hva kan vi gjøre bedre for å svekke sosialdemokratiets innflytelse blant arbeidsfolk? Klarere peke på sammenhengen med den politikken de ikke liker og at de jo gjennom å stemme på Arbeiderpartiet får den politikken de ikke liker?

Ap — kapitalens parti

— Det er ingen tvil om at Arbeiderpartiet er borgerskapets viktigste parti i Norge i dag. Sosialdemokratene spiller en helt avgjørende rolle for å bevare kapitalismen og begrense arbeidsfolks kamper mot kapitalismen og for sine levevilkår. Innad sitter høyrefløyen med bukta og begge endene i partiet og i ledelsen av LO. Alle ideer om at Ap skal kunne utvikle seg til et parti som skal stå opp mot kapitalismen er livsfarlige og må bare glemmes. Linjer om at vi bare skal jobbe i fronter og fagbevegelsen vil føre til at RV svekkes, og vil uten tvil styrke sosialdemokratiet. Når SV nå går til høyre, blir ikke bare rommet, men også behovet for RV større.

— Vi må stå på to bein. Vi må være med på å utvikle massebevegelsen for å gi folk egne erfaringer. Som RV i Odda gjorde når de sammen med fagbevegelsen fikk kommunestyret til å kreve tariffavtale for firmaer som jobber for kommunen. Når regjeringa så underkjente dette, så kommer det andre beinet inn: Vi må følge opp med politisk og ideologisk kritikk.

Søker jobber

— Hva skal du gjøre etter at du har gått av?

— Jeg søker jobber, men jobbtilbud har jeg ikke fått. Å være snekker var spennende og moro. Før jeg ble RV-leder fikk jeg dessverre på grunn av skade i skuldrene beskjed om å slutte som snekker. Derfor håper jeg nå å få brukt mine politiske og organisatoriske erfaringer i en aller annen sammenheng. Jeg skal sjølsagt fortsatt være politisk aktiv i RV.

I Aksels ledertid har RV fått et stortingsmandat og vært med på å vinne EU-kampen.

www.pdf-arkivet.no (2020)

Kvinnegruppe

I Trondheim er det laga ei kvinnegruppa i RV-regi. Det er ingen aktivitetskrav for å melde seg inn. Likevel blir alle dratt med i aktivitet, av egen fri vilje, og alle sto på Nei til EU-stand — samtidig.

To av damene i jentegruppa, Kari Hansen t.v. og Tuva Tagseth.

Opprør har møtt to av de ni medlemmene, Kari Hansen og Tuva Tagseth. Kvinnene er i alderen 28-42 år.
De har nå holdt på et år, og i løpet av denne tida har de utviklet seg til en kombinasjon av partilag, diskusjonsforum og en tett sammensveisa sosial gjeng. Og så serverer de hverandre deilig og inspirerende mat. Tre av damene var tidligere ikke medlem av RV.

Gruppa er sammensatt av alle varianter av damer, forteller Kari og Tuva. Medlemmene har til dels omfattende kunnskaper på enkelte områder, som de deler med andre. For eksempel om genteknologi.
Gruppa driver ellers et allsidig arbeid. De var på to nordiske kvinnekonferanser, de har leda bølledekurs, studiesirkel for RU-jenter og oppskolert bøllekursledere. Sånn har de bidratt til å skape grunnlag for den nye aktiviseringa av unge jenter i Trondheim. De fungerer som sjøltillitsgruppe ved at de holder prøveinnledninger for hverandre før de presentert i en annen forsamling.

De mener at de også er base for unge jenter, som de mener er litt for flinke til å vaske for flinke gutter. Men vi lar oss ikke imponere, sier «gamledamene»!

—Jeg følte et veldig behov for å ha et jentelag rundt meg, sier Kari. De har ikke hatt leder, og det har hittil ikke budt på problemer. Ofte går de sammen på andre møter, enten det er forslag til RVs prinsipprogram som skal diskuteres, eller andre mer offentlige møter.
— Dette er en måte å utnytte folks ressurser på, sier de. De har lært av to nordiske kvinneforum. Særlig synes de den islandske kvinnelista er interessant. Her blir alle slags ulike kvinner stimulert til aktivitet, uten at en trenger å kreve det. Arbeidet i kvinnegruppa ser de som tilbud til det pedagogiske tenkearbeidet som det fortsatt er stort behov for når det gjelder å legge til rette for kvinners aktivitet. De mener at en viktig erfaring er å ta hensyn til alt det daglige presset kvinner blir utsatt for til daglig. Å stille aktivitetskrav hindrer utvikling. Deres erfaringer at kvinner må møtes med romslighet.
— Og i alle fall får de mer igjen av det som diskuteres på våre møter enn av å sette foran fjernsynet å se «Mot i brøstet». Vi er ikke en syklubb som er mye opptatt av intime personlige problemer, sjøl om vi gir hverandre litt støtte når det trengs. For vi diskuterer virkelig mye politikk med engasjement, det er faktisk vanskelig å komme til orde, avslutter de fornøyde RV-kvinnene.

Tapte hovedsaka

—Vi tapte hovedsaka, men likevel vant vi noen småseire. og vi lærte mye, sier tidligere streikeleder Ole Roger Berg.

Nå er Sporveien organisert i NHO, og sporveisbetjeneinga vurderer å melde seg inn i Transpotrtarbeiderfprbundet. Det forbundet de i dag er medlem av, Kommuneforbundet, har jo ikke forhandlingsrett for dem overfor arbeidsgiveren.

Erfaringene fra streiken var ellers gode. Særlig det at det hver dag var skriftlig avstemning om de skulle fortsette, var viktig. Medlemmene følte på den måten at de hele tida hadde full kontroll. Interessant nok var opplsutninga om sxtreiken størst den dagen oppsigelsene kom.

Det vi har lært er at vi aldri skal stole på muntlige løfter. Vi så også nytten av være godtforberedt, av å ha diskutert saka nøye på forhånd. Vi utvikla veldig mange dyktige og skolerte folk.

RV-huset i Prinsens gate i Trondheim. Huset eies formelt av AKP.

Tekst og foto i Trondheim: Ove Bengt Berg.

Global lokalradio

RV-radioen i Trondheim holder stand. Med en sendetid på en time daglig og tre tilsatte, opprettholder Radio RV i Trondheim en lytterandel på 15 prosent.

Nå innrømmer de to ivrige og unge radiojournalistene Espen Løkeland og Magnus Engen Marsdal på litt over 20 år, at bare halvparten av den daglige sendetida er politisk stoff. Resten går med til musikk og litt annet, blant annet litt av Radio 1 sine nyheter og reklame. Radio RV sender nemlig på samme bølgelengde som Radio 1 den ene timen mellom 2 og 3 som de sender. På den måten får Radio RV både mange lyttere og noen inntekter.

Spiselig profil

Vi er kommunister som synes det er spennende med journalistikk, sier Magnus. De har et klart politisk mål med det de driver, men er samtidig redd for at Radio RV skal bli oppfatta som en misjonsradio. De minner om at de herskendes tanker er de herskende tanker, og at det da er lett å komme på kant med den alminnelige lytter. De vil ikke skyve henne helt fra seg. Derfor legger de også vekt på å være seriøse og etterrettelige. Blir de først tatt i feil en gang, kan de lett miste truverdighet for all framtid.

Global radio

Et kjennetegn for en lokalradio er at den ofte erstatter telefonen, og blir brukt til å sende hilsener mellom naboer i samme oppgang. Dette er ikke RV-radioens linje. Her tas opp både nasjonale og internasjonale politiske problemer.

Frisk og respektløs

Radioen skal være frisk og respektløs. En skal ikke veie opp RV-navnet ved å opptre i NRK-stil.

Spør makta

Som andre journalister er også disse journalistene interessert i å spørre makta. Men i stedet for å være overlykkelige for å få audiens og trykke maktpersonene i handa, er deres hensikt å sette makta i et annet lys. Når for eksempel Schnitler i NHO hevder at heismontørene utgjør en lønnsadel, tar Radio RV et intervju med Schnitler. De donker ikke bare på med utskjelling eller gufne spørsmål, men pakker hovedspørsmålet inn i mange vakre spørsmål. Hovedspørsmålet er sjølsagt hvor mye Schnitler tjener, og om ikke det også må være en lønnsadel? Og så står det opp til journalistisk vurdering av hvor mye av den hyggelige praten de vil ha med utenom det spørsmålet og svaret de var ute etter.

Aldri regjeringa i tale

Folk i NHO både lokalt og sentralt er mulig å få i tale. det er derimot ikke regjeringa eller dets statssekretærer. De er like vanskelig å få til intervju som deres egen bys ordfører.

Egne inntekter

Radio RV baserer seg på den gamle dugnadsånden. Over hundre trøndere betaler inn en lisensavgift til radioen. I tillegg får radioen en andel i Radio 1 sine reklameinntekter.

Skolerer journalister

Radio RV har fungert som en utdanningsradio i mediearbeid i 12 år. Både i Klassekampen og i NRK Trondheim jobber det journalister som fikk sin opplæring i Radio RV. Men både Espen og Magnus understreker at opplæring av vanlige karrierejournalister ikke er radioens formål.

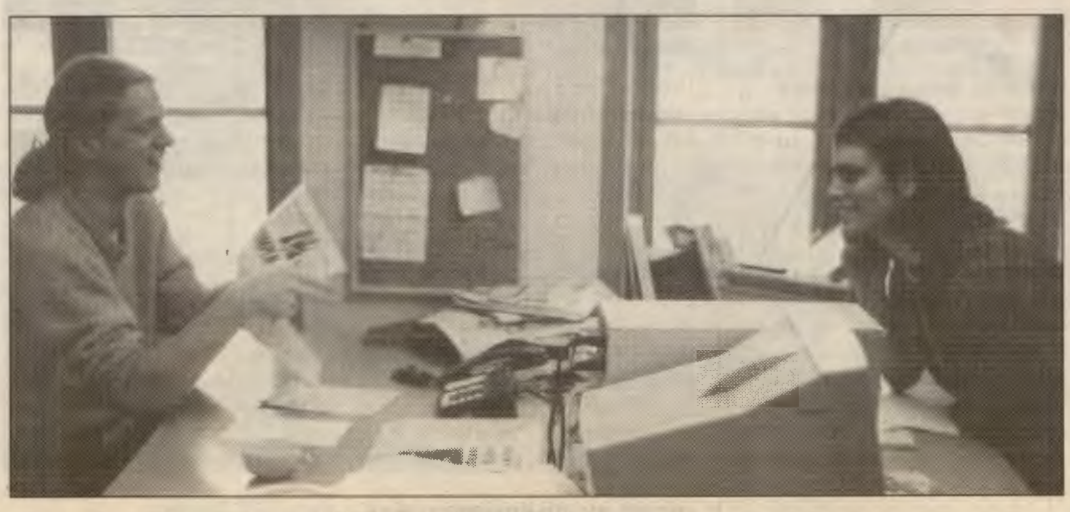

De to journalistene i Radio RV, Espen Lokeland og Magnus Engen Marsdal.

RV-radioen 9. januar 1995

Programinnslag:

- Landsmøtet i Natur og Ungdom og EØS-saka. Intervju med den nye lederen Lars Haltbrekken.
- Moms og miljøvern. Intervju med Stein Malkenes, da Naturvernforbundet likevel ikke støtta ikke momsforslaget
- Om dødsstraff, intervju med E. P. Egernes i Amnesti International i forbindelse med henrettelse av uskyldig person.
- Om miner. Intervju med Mads Gilbert og en representant for UD om Norge kan tenke seg å gå i spissen for å forby minevåpen.
- Ny EU-kamp? Intervju med Frank Rossavik og K. E. Kalseth, inf sjef i NtEU.

www.pdf-arkivet.no (2020)

Taktikk omgjort til strategi blir reformisme

Sosialdemokrati nå er umulig, mener Arne Byrkjeflot, framtredende RVer og leder av Sør-Trøndelag AKP. Det er ikke lenger mulig med reformkapitalisme, valget står mellom barbari eller sosialisme. Han advarer også mot å være for taktisk lure, da kan vi ende opp med en strategisk linje som gjør oss til reformister.

Arne Byrkjeflot er nestleder i Lilleby kjemiske forening og styremedlem i Trondheim samorg. Han har også synspunkter på RV-konfliktene før landsmøtet.

Illusjoner

— Det er en illusjon at det vil løsne for RV bare AKPerne går ut av ledelsen, da vil folk strømme til. Her i Sør-Trøndelag hr RV fått utvikle seg uten at AKP har lagt demper på noe som helst. Likevel er det nå tilbakegang og RV er smuldret opp utenfor Trondheim. Forsøket på å bli et «allsidig parti» med hovedvekt på det utenomparlamentariske har ikke lyktes. Det er ikke politisk grunnlag for et stort revolusjonært parti i Norge nå.

Leder i Sør-Trøndelag AKP, Arne Byrkjeflot.

Allianse på leirgrunn

— Det er en allianse bygd på leirgrunn som nå har forent seg om det eneste de har felles: Å få AKP ut av maktposisjoner. De tre gruppene er for det første prinsipielt revolusjonære folk som Peder Martin Lysestøl og Jørn Magdahl, gruppa som vil fylle det sosialdemokratiske tomrommet etter AP som SV ikke kan fylle og AMG. En slik allianse kan ikke RV overleve med.

RV — et normalt norsk parti

— Etter at AKP ga opp sine særretter, har RV vært et normalt norsk parti. Og ikke noe underbruk av AKP. Likevel har det blitt tilbakeslag på flere områder.

Parlamentarisme

— I dag er parlamentarisk arbeid blitt det helt dominerende, og grunnorganisasjonene i RV her i Trondheim er bygd rundt bystyregruppa og fylkestingsgruppa. Dette står i motstrid til RVs revolusjonære hovedformål.

Taktikk blir strategi, altså reformisme

— I dag er det upassende og lite populært å si at LO-ledelsen er en del av borgerskapet. Vi står nå i fare for å lage et prinsipprogram som er taktisk begrunna, altså et taktisk program. Til slutt vil denne taktikken bli opphøya til prinsipp. Vi ender opp med reformisme: Vi tilpasser teorien til det som er mulig.

— Revolusjonære har en vanskelig oppgave: Ikke å si det som er lurest, men det som er sant, mener Byrkjeflot.

Sosialdemokrati nå umulig

— Reformkapitalismens tid er over. Den står i strid med sjølve kapitalismen på det nåværende stadiet. Gerhardsen-perioden, en form for «snill kapitalisme», er det umulig å få tilbake. Det står ikke mellom to former for kapitalisme eller sosialisme. Det står faktisk mellom barbari eller sosialisme.

Vi må i dag føre en forsvarskamp mot forverring. Men det kan ikke være RVs hovedoppgave som parti. Vår oppgave må være å forklare at et systembrudd med kapitalismen er nødvendig.

AMG må ut

— AMG må ut av posisjoner. Vi er i ei tid da borgerskapet skal ha oss inn i EU. Vår taktiske og strategiske oppgave er å prøve å beholde Norge som et sjølstendig land så lenge som mulig. Da kan vi ikke ha folk i ledelsen som har et feilaktig syn på det nasjonale spørsmålet. Det er egentlig helt vilt å ha med AMG foran slike kamper. Egentlig verre enn å ha med personer i ledelsen som er mot lønnskamp eller miljøkamp.

Trenger AKP

— RV kan ikke erstatte AKP. RV har valgt å ikke kalle seg kommunistisk, jeg er kommunist. RV har som prinsipp at det er bra med organiserte fløyer. Jeg har levd med dette i AKP rundt 1'990, vi fikk pakkeløsninger der medlemsdemokratiet ble satt helt ut av spill. Jeg tror det er svært vanskelig, kanskje umulig å omdanne et parlamentarisk parti til et parti der det utenomparlamentariske dominerer. RV er avhengig av mange medlemmer som ikke vil delta jevnlig.

RV ikke et alternativ

Ole Roger Berg.

— RV i dag er ikke noe alternativ, mener tidligere streikeleder i sporveisstreiken i Trondheim, og RVer, Ole Roger Berg. — Vi er for små, for sekteriske og har for mange lik i skapet. Jeg blir respektert som faglig tilltisvalgt, men kan ikke rekruttere til det RVet som finnes i dag.

På slutten av 80-tallet og noen år var han noen år medlem av AKP. — Men AKP funka ikke og hadde ikke noe jeg kunne ta med meg ut til folk og bruke i klassekampen. Vi trenger noe som ikke er så lukka og eliteprega. Det må være noe åpnet der jeg kan gå ut til kamerater å si sånn og sånn er dette, vil du være med?

RV er et mer normalt parti som står fram med mye god politikk og har oppnådd mye tillit. Men som forholda er i dag er jeg i tvil om jeg tør gå ut å verve: Jeg er redd mange vil lure på om RV bare et skalkeskjul for AKP. Derfor trenger vi en ledelse i RV som legitimerer de måla som RV går inn for.

Har ikke et parti

Kari Hansen.

Problemet er at vi ikke har et parti med en ledelse som vil bygge et parti, sier Trondheim RVs tidligere bystyremedlem Kari Hansen om situasjonen foran landsmøtet.

Hun mener det er en antagonisme i motsetningen mellom et parti og en front, og at det ikke går an å trekke i samme retning. Den uavklarte situasjonen i RV har ført til at hun og kvinner med henne har meldt seg ut av diskusjonen, sier hun. Mitt hjerte banker fortsatt for et rettferdig samfunn, sier hun, men vi må dra i samme retning. Så enkelt, og så komplisert er det hele, hevder hun.

Hun har sittet i RVs landsstyre siden 1981. Men på årets landsmøtet orker hun ikke dra. Det kommer til å bli reine pyton, frykter hun. Hun håper likevel at uenighetene ikke tar knekken på alle.

Mot sosialdemokratene, mot AKP

Magnus Engen Marsdal , RU-medlem og ansatt i RV-radioen, kommer og ber intenst om å få følgende på trykk i Opprør:

- Nå er det om å gjøre å hindre sosialdemokratene å få makta i RV, samtidig som AKP heller ikke må ta makta, sier han.

- Her gjelder det å samle de mange mot de få. Grenseoppgangen mot sosialdemokratiet er svært viktig, at de får makt er det verste som kan skje, mener han. Han navngir sosialdemokratene ved Torbjørn Kristoffersen. Like ille er det om AKP fortsetter med flertall i ledelsen, fortsetter han. Og referer ikke bare det ene, men begge mine syn, understreker han med sine myndige øyne.

Han vil for øvrig ikke føle lojalitet til RV hvis det blir et reint anti-AKP-prosjekt.

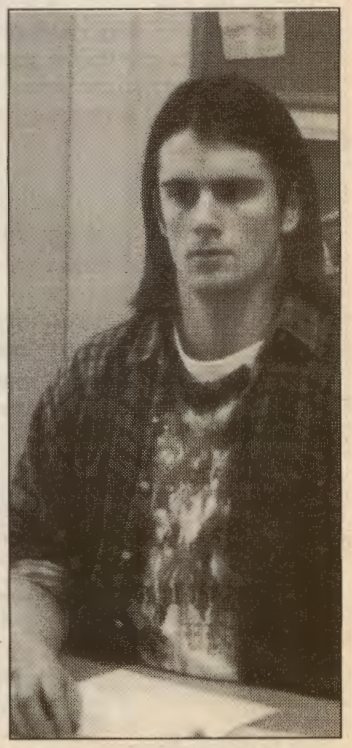

Magnus Engen Marsdal, medlem av Trondheim RU.

www.pdf-arkivet.no (2020)

Kapitalismen — me

Menneskeforakten og men

Overfører verdier
Dekker bare behov
Gjennomfør

Reformer?

... [det] fantes mange til og med geniale drømmere, som var av den mening at det var tilstrekkelig å overbevise makthaverne og de herskende klassene om urettferdigheten i det moderne samfunnssystemet; siden ville det være en enkel sak å skape fred og alminnelig trivsel på jorda. De drømte om en sosialisme som kunne oppnås uten kamp.

V. I. Lenin

Det er mulig!

- Å gi og produsere og fordele mat til flere titalls milliarder er mulig med all vår kunnskap og teknologi.
- Vi har også rikdom nok til at alle kan leve et økonomisk rikt liv med bolig, arbeid og sosial omsorg, fri for de fleste dødelige sjukdommer

Om alt ble fordelt rettferdig.

Men det er uforenlig med det kapitalistiske systemet!

De to boksene som går over midtbretten, kan ses bedre bakerst i denne fila.

KLASSEKAMPEN

De overflødige

KAPITALISMEN produserer ikke bare overflod, den skaper også overflødige. Norge tilhører det hvite, rike hjørnet av verden. Likevel er massearbeidsløshet og ruinering av lokalsamfunn et voksende problem. Klassedelinga blir skarpere. Vi er så få, men likevel for mange.

I fattigere verdensdeler gjelder problemstillinga liv og død. Afrika sør for Sahara er en økonomisk ruin, under administrasjon av Det internasjonale pengefondet. Knapt verd å utbytte lenger. Den indiske overklassen ville, om den kunne, gladelig bli kvitt to hundre millioner landsmenn. De er likevel bare en klamp om foten.

Folkemord skjer også med økonomiske midler. Sult og sykdom er mindre dramatisk enn krig og likvidasjoner. Men dødstallene er likevel langt høyere. Magre matrasjoner og kummerlige forhold i Stalins fangeleire førte til «overdødelighet». Få nøler med å konkretisere ansvaret, sjøl under siste Verdenskrigs vilkår. Men når IMF, Verdensbanken og vestens storbanker setter i verk sine tvangstiltak, og barn dør som fluer, har forbryteren plutselig verken navn eller adresse.

Kapitalistisk terror har alltid andre navn: «Kredittpolitikk, låneinnfrielse, innstramming». Først når profitten trues direkte kommer hoven åpent fram. Som en finansmann advarte latin-amerikanske land som truet med gjeldsnekt i et intervju med *Le Monde*: «Vi kom til å beslaglegge samtlige av landets aktiva på land, til sjøs og i luften...Ikke et eneste ett av landets skip kunne gå til fremmed havn og ingen av landets fly kunne gå med noe som helst sted utenfor dette landets grenser uten å bli konfiskert».

Imperialismen styres av profitthensyn, uten hensyn til økologiske forhold eller menneskelige behov. Men i vestlige massemedier framstilles konsekvensene som tragiske naturkatastrofer. Slik befestes systemet ideologisk. Privilegerte professorer hyller «frihetens tiår», men mener markedets diktatur over de overflødige.

Økende fattigdom og forskjeller i den rike verden

- 40 millioner under fattigdomsgrensa (under halvparten av gjennomsnittlig årslønn) i USA
- Raseundertrykking med økende fattigdom, anafabetisme i USA
- Reduserte velferdsgoder over alt
- Økende arbeidsledighet
- Aktiv kamp mot arbeiderklassens fagforeninger.

65 millioner katter og hunder i de amerikanske husholdningene har større kjøpekraft enn fattige jordbruksarbeidere i den tredje verden.

Markedsmakt — ikke folkestyre

Markedsliberalisme og folkestyre er uforenlige motsetninger.
Overalt svekkes folkevalgte forsamlingers innflytelse og økonomiske midler. Folk mister interessen.

- Kommunevalget i Norge i 1991 hadde 66 % oppslutning.
- Deltakelse i valget til det innflytelsesløse Europaparlamentet i 1994 var 56,7 %.
- Kongressvalget i USA i 1994 hadde bare 39 % deltakelse, i 1990 36 %. I presidentvalgene deltar bare rundt halvparten.

Forskjel

De rikeste 20 pro
fattigste 40 prose

Utviklinga av forskjellen mellom de 20% fattigste og rikeste.

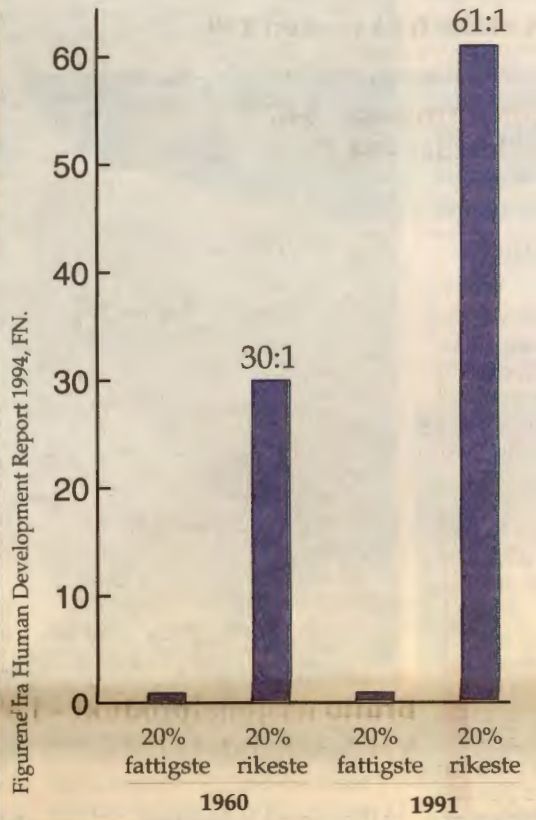

Kvinnene utfører 67 % av alt a eier 1 % av all eiendom i verd

Bekjemp barbarene

Aldri har et økonomisk system blitt skapt med så mye blod og slakting av mennesker som kapitalismen. I dag under kapitalismenhar aldri så mange mennesker opplevd så dårlige levekår, og aldri har elendigheten økt i så stort tempo. Kapitalismens og imperialismens barbariske menneskeforakt blir tydligere for hver dag som går.

Men systemet tilsløres av et enormt korps med godt betalte ideologer. De snakker om kommunismens fall, om sosialismens fall. Statsminister Gro Harlem Brundtland og hele hennes politiske og økonomiske hoff hyller markedsliberalismens diktatoriske barbari som demokratiets endelige seier. Mens altså sultedøden, fattigdommen, kvinnefornedringa, kriminaliteten, arbeidsledigheten, tvangsflyttinga og miljøødeleggelsene øker i takt med markedsliberalismens utbredelse. — At de tør!

Mer enn noen gang trengs det folk som kan gå til roten av ondet, være radikale, og peke på at den økende elendigheta er en nødvendig følge av det kapitalistiske systemet, det jævligste som noen gang har vært på jorda vår. I stedet for å la oss kue til taushet av feila til sosialistiske samfunnsbyggere, må vi ta til motmæle. Som det heter på fotballspråket: «Legg press på ballfører!»

At ikke alle forsøk på å bryte med imperialismen har vært like vellykka, må vi innrømme. Også disse regimene har gjennomført avskyelige handlinger og innført rettssystemer som ikke ligger tilbake for imperialismens systematikk. Disse menneskeskapte feila må likevel ikke få oss til å bukke under for talspersonene for det systematisk menneskeforaktelige systemet. Sjøl har de i flere hundre år brukt alle mulige ideologiske, politiske, økonomiske og militære midler på å knekke folks mulighet til å skape rettferdige samfunn.

Problemet med kapitalismen er dens systematiske tvang som ikke lar seg styre politisk: Systemets aktører er tvunget til å prioritere profitt for kapitalen framfor menneskeverd. Den kapitalisten som gir arbeiderne høy lønn og gode sosiale goder, vil tape i konkurransen med dem som ikke gjør det. Den kapitalisten som vil produsere mat til de pengeløse sultende vil på samme måte gå til grunne, men ikke den som vil produsere golfbaner til de rike. For det er som Brecht skriver

for uten like er systemet som de har skapt:
fortjeneste og forvirring, dyrisk og altså
uforståelig ...

Da er vi der vi kan, og må begynne:
Vi vil skape et samfunn som ikke er slik som kapitalismen, som ikke med nødvendighet må skape ulike og uverdige levevilkår.
Valget står mellom sosialisme eller barbari.
Kapitalismen må bort, sosialismen må innføres, — for menneskeverdets skyld!

«Spre marked

Skipsulykka utafor Belgia i mars 1987, med det sk markedsliberalismen!), illustrerer på en typisk må livet vike. - Dette er nå Arbeiderpartiets politiske

OPPRØR

Medlemsavisa til Rød Valgallianse
Redaktør og ansvarlig for form og innhold på denne midtsida:
Ove Bengt Berg.
Særtrykk av denne midtsida kan bestilles hos Opprør,
Rød Valgallianse, Gøteborggt 8 A, 0566 Oslo.

Revolusjon!

«Om ikke jordbruksområdene helt skal utpines, må 220 millioner bondefamilier få jord innen år 2 000.»

Worldwatrch Institute 1989.

Sosialisme

www.pdf-arkivet.no (2020)

nneskehetens svøpe

neskeplaginga satt i system

ra fattige til rike
let er kjøpekraft til
r miljømord

ene øker

ene i verden får 82,7 prosent av av verdens inntekter, mens de
e sitter igjen med 3,3 prosent.
FNs menneskerettsrapport, UNDP HUMAN DEVOLPMENT 1992.

Økonomisk aktivitet i verden 1991

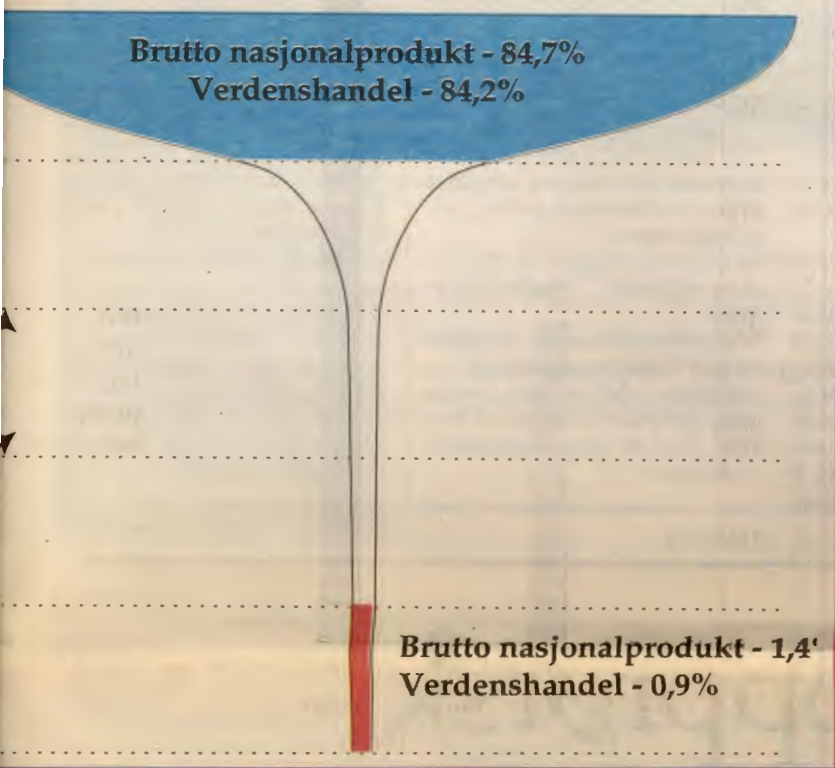

beid i verden,
n og mottar 10 % av all lønn.
FN-rapport

Historias største menneskeslakting:
Kriger og massedrap:

Fra 1492:
Kapitalismens fødsel i England på 1500-tallet:
• Bøndene fordrives og 72 000 henrettes for løsgjengeri.
I Mexico på 1500-tallet:
• 8,5 millioner utrydda.
USA i Paraguay på 1800-tallet:
• Drepte 750 000 mennesker
Erobringa av Afrika, Asia og Amerika:
• Hundretalls millioner mennesker drept
Slavehandel:
• Uklare tall, anslag mellom 10 og 40 millioner fra Afrika til Amerika.
Første verdenskrig: Imperialistisk erobringskrig:
• 8,5 millioner drept, 21 millioner krigsskadde
Andre verdenskrig: Imperialistisk erobringskrig:
• 60 millioner drept
Imperialistiske kriger mot frigjøringene av Kina, Vietnam, Korea, India, Algerie:
• Flere titalls millioner
Undertrykkinga i Latin-Amerika, Indonesia osv i siste halvdel av 1900-tallet:
• Flere titalls millioner

Jordas fordømte

(Etter en boktittel av Franz Fanon algirsk opprører)

• 800 millioner opplever sult hver dag
• 2 milliarder menensker har ikke tilgang til reint drikkevann
• 1 milliard kan ikke lese eller skrive
• Afrika vil ha flere analfabeter i år 2 000 enn i 1960. FN-organisasjon i kritikk av Verdensbanken.
• Minst utvikla land, MUL-land, har økt fra 25 til 46 land
• Mennesker i den fattige del av verden betalte 1000 dollar til hver av de 600 millioner mennesker i Vest-Europa og USA fra 1982 til 1990
• Fattige jenter sendes som prostituerte på turistvisum til den rike verden.
• Må ta imot søppel og forurensa bedrifter ingen vil ha i det rike nord.
• Store arealer ødelegges til goftbaner for rike turister.

Miljømord:

Miljøvern vil for kapitalen aldri kunne konkurrere med annen lønnsom investering..
• Olje som det har tatt millioner av år å produsere tappes ut på 200 år.
• Minst 140 plante- og dyrearter dør ut hver dag.
• Drivhusgassen karbondioksid ligger 26 % over før-industriell tid.
• To ganger Danmarks areal blir hvert år ørken.
• Skogen reduseres med et område på størrelse med Finland hvert år.

Sult

«Sulten oppstår ikke, den organiseres av kornhandelen».

Bertolt Brecht.

Fem flernasjonale selskape
kontrollerer omtrent all matproduksjon i verden

Sultedød:
1990: 30 barn i minuttet, 16 millioner i året.

Antall kronisk sultne:
1970: 90 millioner.
1990: 550 millioner.

Den amerikanske staten betalte i 1983 amerikanske bønder 12 milliarder dollar for å redusere kornmengden med 9 millioner tonn korn (US News and World Report). Disse 9 tonn korn ville vært nok til å gi en halv kg korn hver dag til 50 millioner mennesker.

Kriminalitet

- Kapitaleierne og deres støttespillere gjør sine røverier lovlig, og fyller dermed fengslene
- I USA sitter over 1 million i fengsel, hovedsakelig ikke-hvite.
- I USA sitter flere ikke-hvite mellom 18 og 25 år i fengsel enn det er studenter ved universitetene.
- Fengselsvirksomhet og overvåking er en av USAs mest ekspensive private næringer.
- I Norge går de fleste rike skattesnytere fri. Enten finner de smutthull i loven, eller de frikjennes.
- Dømmes hvitsnipp folk, er det bare symbolske dommer. Kun enslige kvinner får lange fengselsstraffer for trygdemisbruk.

Tomhet

Stadig fler i den rike verden finner ikke bare livet tyngre å leve reint økonomisk, men føler også en økende tomhet og meningsløshet, en generell fremmedgjøring. Ensomheten øker, stadig flere har ingen nære venner. I New York gravlegges hvert år tusener ukjente i massegraver. Selvmord øker. Alle former for rusmisbruk øker

sliberalismen!»

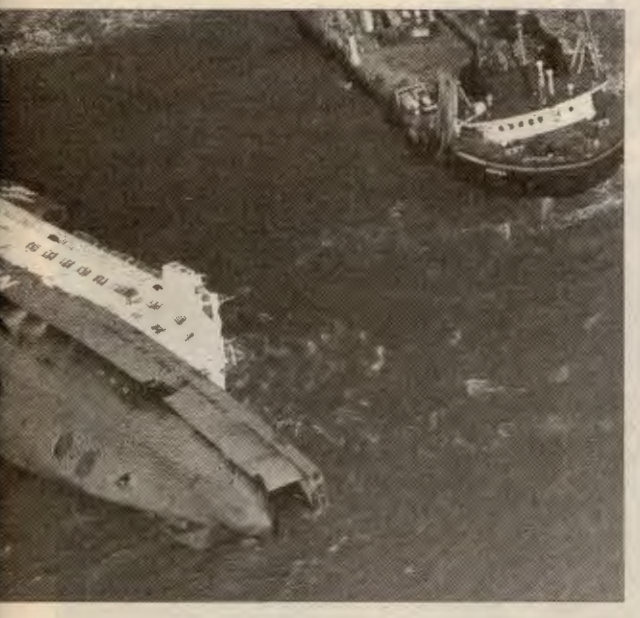

de navnet «HERALD OF FREE ENTERPRISE» (Spre
stemet: Bare profitten teller. For systemet må menneske-
snor.

«Alt er tillatt»:

Fordi det er penger å tjene, og fordi de frie markedskreftene ikke må begrenses er menenskeverdet uten beskyttelse:
- Mishandling av levende mennesker i tredje verden for å gi kroppsdeler som øyne, indreorganer o.l. til mennesker i den rike verden
- «Kill for fun», Drep for moro skyld- ideologi spres
- pornografispredninga øker
- prostitusjon og seksuell mishandling øker og tillates stadig mer
- «human-etiske» vestlige organisasjoner går i spissen for aktiv dødshjelp

Utrydd hver eneste jævel.

Uttalt i engelskbok på 1800-tallet om koloniseringa av Afrika.
Det er en sammenheng mellom den systematiske nedslaktinga av folkeslag utafor Europa til nazistenes industrielle massemord av de europeiske jødene.

• 19 millioner flyktninger i andre land i 1993.

«Vi er fattige fordi dere er rike. — Vi vil dø synlig i de europeiske gatene. Hva vil dere gjøre med det?»
Uttalt i fjernsynsfilmen «Marsjen» fra 1990.

Når markedsliberalismen erobrer nye områder:

Den tredje verden:

Zaire:
• Et av verdens rikeste land på mineraler, er plyndret til å bli et av verdens fattigste.
• Folketallet er fra 1900 til 1960 redusert fra 45 millioner til 10 millioner.
Senegal:
• I 1960 var landet sjølforsynt med korn, og kunne eksportere korn. Etter å ha blitt overtalt til å satse på peanøtter for den rike verden, må Senegal i dag importere korn.
• Tredje-verden-land må produsere to-tre ganger så mye for at de i 1990-åra skal kunne kjøpe de samme varene som i 1960.

Hvordan går det på Cuba med helsestellet, skolevesenet og prostitusjonen når USA-imperialismen lykkes å bryte ned Castro-regimet fullstendig?

Nord

Øst-Europa:
• Arbeidsledighet på rundt 40 prosent, i stedet utføres det halvkriminelt arbeid til dårlig betaling.
• Eksplosjon i antall kvinnelige prostituerte.
• Sammenbrudd i sosial infrastruktur og sosiale normer.
• Sammmenbrudd i offentlig tjenesteyting som skoler og sjukehus.
• Økning i sosial uro med økning i antall drap

Vest-Europa:
Angrep på faglige rettigheter og sosiale ytelser importeres eytter modell fra USA.
- I USA har arbeidstakerne et årlig fravær inkludert ferie, fridager og sjukdom på 29 dager, mens det tilsvarende tallet i Tyskland er 60. McKinsey / Aftenposten).
- USA er praktisk talt uten offentlige helse- og sosialytelser.

eller barbari

www.pdf-arkivet.no (2020)

Stand hver måned?

RV i Trondheim vurderer å ha stand en gang i måneden for å informere om arbeidet i kommunestyret og RVs syn, sier Trondheim RVs kommunestyremedlem Astri Holm til Opprør.

Astri Holm er en av RVs kommunestyrerepresentanter i Trondheim.

Problemet er å komme ut til folk med politikken. Poenget er at vi har lett for å forsvinne ut av folks bevissthet om vi ikke klarer å sette dagsorden. Og det krever mye arbeid, men da blir det både mer gøy og mer nyttig. Det er imidlertid i ikke hverdagen, sier Astri Holm. Ut av denne erkjennelsen kommer forslaget om stand en gang i måneden om kommunesaker på Nordre (gågata i Trondheim), der de kan dele ut materiale om hva som skjer i kommunestyret. Informasjoner om fylkestinget er sjølsagt like naturlig i ei sånn sammenheng. Denne tankegangen styrkes også av at media ikke dekker kommunepolitikken.

Utenomparlamentarisme?

Av og til kan det virke bortkasta å jobbe i parlamentariske organer, mener Holm. Samtidig er det jo slik at om vi ikke stiller opp til valg, så er vi ferdig politisk. Vi strever fortsatt med å finne en politisk arbeidsmåte. Hvordan skal f. eks RV jobbe for å trekke folkelige og faglige organisasjoner inn i arbeidet?

I dag er RV bare en parlamentarisk organisasjon, beklager de. Partilaga er bygd rundt fylkestingsgruppa. De mener at utviklingspotensialet ligger i at flere gjør det politiske arbeidet i kommunestyre og fylkesting til et personlig ansvarsområde.

RV-konferanser

Hun savner følelsen av å være med i en landsomfattende organisasjon, de blir for ensomme lokalt. Derfor ser hun fram til landsomfattende RV-konferanser om kommunepolitikk, og hun håper slike blir prioritert. Det vil bety mye både for den politiske linja og for entusiasmen.

Makta sentraliseres

Det er mye avmakt i de lokale kommunale organene. Makta samler seg på toppen i partiene og i kommeuneadministrasjonen, og toppenes makt øker jo mer vanlige politikere passiviseres. Derfor er det viktig å legge makt ned i systemet. Hun ser ingen motsetning mellom det å se helheten og det å kunne detaljer. Særlig må en finne måter å styrke kontakten med folk på i den politiske prosessen.

Avgjørelsene lengre ned

I Trondheim tenker seg en ordning der utvalgene har mer makt, men også at det ligger stor makt i å sitte i et kommunestyre. Det må ligge innflytelse i å bli valgt som kommunestyremedlem, mener de to trøndelagsparlamentarikerne Holm og Lysestøl. Som eksempel viser de til det nye maktorganet formannskapet i Trondheim. Det 9 personers store organet behandlet rundt 800 saker i fjor, mens 6 hovedutvalg til sammen behandlet 100 saker! Dette nye heltidstilsatte formannskapet utvikler felles lojalitetsbånd på tvers av partigrensene.

Avpolitisert budsjettdebatt

Budsjettprosessen i kommunen er blitt for profesjonell og «effektiv», det er ikke lenger rom for politikk og sunn fornuft. Den er blitt avpolitisert, mener de.

Diskuter politikk, ikke organisasjon

Håkon Kolmannskog på 20 år er avtroppende leder i Trondheim RU.

— Jeg er litt lei den organiserte splittelsen mellom folk som har vært medlem siden 1972, sier han. Derimot kunne jeg mer enn gjerne tenkt meg å diskutere de politiske uenighetene som ligger til grunn for denne konflikten, men den diskusjonen har dessverre blitt borte, beklager han.

Han er opptatt av at RU ikke skal bli skadelidende av kampen. Han er videre mot at AKP skal få makta, og mener at den rådende linja skal være at RV skal bygges som et sjølstendig parti. Innenfor denne rammen er han interessert i å føre hard kamp mot utglidning til høyre. I forhold til AMG og «faglighøyre», erklærer han seg 90 prosent enig med AKP i politiske spørsmål.

I Trondheim RU er det ikke mer enn halvparten som har tatt stilling til landsmøtekonflikten i RV, men Marsdals holdning om at verken AKP eller sosialdemokratiet må få makta, har nok størst oppslutning blant dem som har gjort seg opp en mening.

Jentene aktive i Trondheim RU

Jentene utgjør 70 prosent av medlemmene i Trondheim RU, sier avtroppende leder Håkon Kolmannskog. Som svar på spørsmålet om hvorfor det da ikke er ei jente som er leder, svarer han at Dagrun Haugen Breirem skal ta over i midten av januar. Hun på sin side mener at jentene nok ikke er mer enn halvparten.

Jentene har drevet med pornokamp, blant annet såkalt guiding i Narvesens hyller. Det har vært inspiorende, og blant annet dratt til seg oppmerksomhet fra statens voldsapparat. — Men gutta dominerer debattene, sier Ingvild Aursøy Måseide, og enda vi har tatt det opp, har vi jentene hittil ikke klart å markere oss godt nok i debattene.

Den nye lederen i Trondheim Rød Ungdom, Dagrun Haugen Breirem.

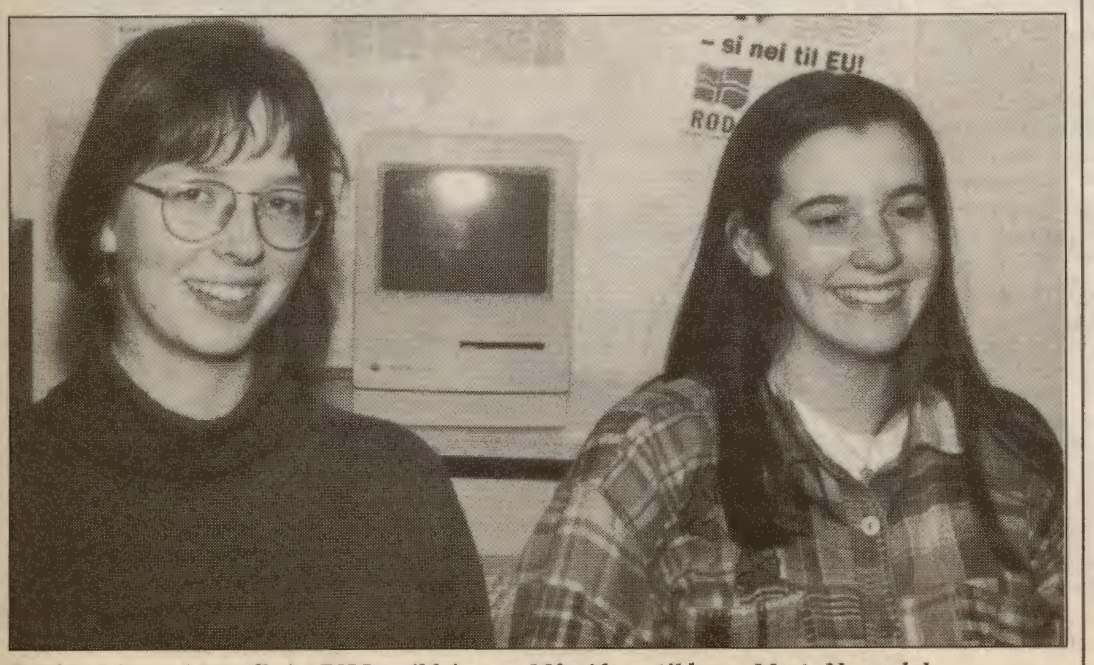

To aktive jenter i Trondheim RU,Ingvild Aursøy Måseide og til høyre Marte Næverdal,

Mer opprørsk

— Tenk nytt om organisajonsstruktur, særlig om forholdet sentrum-periferi. Det er viktig for å komme videre i hverdagen, sier leder i Sør-Trøndelag RV, Magne Vågsland.

— Både RV og AKP har vært konservative i sin organisasjonsbygging. Tenk på at EU-avstemninga viste at den politiske krafta utafor Oslo var så stor! Oslofolk måtte ha hjelp til EU-demonstrasjonen i november. Dette gjør dette landet så spennende. Men vi har ikke tatt konsekvensen av det i vår organisasjonspraksis, hevder han. Særlig den moderne teknologien gir oss muligheter vi burde ha benyttet, viser han til.

Han peker på det at hvis en tar makta over apparatet i sentrum, i Oslo, så har en automatisk makta over hele partiorganisasjonen. Med en desentralisert organisasjon måtte en ha kjempet om politisk oppslutning lag for lag, tenker han.

Landsmøtedebatten

Han er ikke like begeistra for alt som sies i debatten foran landsmøtet. Han mener at AKP ikke har diskutert sine politiske prinsipper med folk i de siste åra, og ellers er stivbeint i mange saker. Diskusjonen om i hvilken klasse Hågensen hører hjemme, ser Vågsland som et forsøk på å melde seg inn i den politiske debatten. Han advarer mot stempling av politiske motstandere, og mener for øvrig at det gamle politiske rammeverket vårt ikke holder som grunnlag for diskusjoner med folk flest.

— Sosiale framskritt er ikke noe kapitalen har gitt arbeidsfolk for å lure oss, sier han. Arbeiderklassen har kjempa en hard kamp, bit for bit, for å oppnå de velferdsgodene som er i ferd med å bli tatt fra oss nå.

Han etterlyser organisatorisk oppbygging, det er vi avhengig av hvis vi skal få til internt demokrati, hevder han. Dette bør vi nå bruke tid på. — Det er dette som er viktig, det er ikke nok å ha moralsk rett.

RVeren — aktivisten

Sjøl om han gjerne hadde sett det ordinære organisasjonslivet i RV atskillig bedre, viste det seg likevel at RV-medlemmene utgjorde ryggraden i EU-arbeidet. Det må ha noe med den politiske holdninga å gjøre. For SV har lag i alle kommuner, men ingen aktivitet.

Leder i Sør-Trøndelag RV, Magne Vågsland.

www.pdf-arkivet.no (2020)

Herrer i eget hus

Lederkandidat Jørn Magdahl har sittet to perioder i kommunestyret i Nøtterøy.

For landsmøtet er det viktig å skape den klarheten som gjør at RV-RV-erne føler at de er herrer i eget hus, sier lederkandidat Jørn Magdahl. Han er overhodet ikke tilhenger av en «fei dem ut»-kampanje overfor AKPerne, og vil heller ha dem mer med i RV-arbeidet. Han advarer for øvrig sterkt alle grupper mot splittelse eller utbrudd av RV.

Intervju og foto: Ove Bengt Berg.

Lokal og ideologisk forankring

— Jørn Magdahl, hvilke forutsetninger har du for å bli leder i RV?

— Jeg har lokal tilknytning, har ledelseserfaring og står for en klar ideologi.

Som kommunestyre-representant i Nøtterøy har jeg erfaring med å slåss mot makta lokalt, og representerer dermed mye av det som er RVs sterke side.

Som tidligere talsmann for NKS og medlem av sentralstyret i AKP som studieleder, og nå som nestleder i RV, har jeg opparbeidet meg ledelseserfaring.

For det tredje er jeg opptatt av ideologiske spørsmål, og har klare standpunkter. Kombinert med kontakt med vanlige folk og en evne til å oppjustere meg ideologisk, er jeg heller ikke «en gubbe som har tenkt de tankene jeg har tenkt å tenke». Her vil jeg vise til at jeg spilte en viktig rolle for å ta et oppgjør med teorien om ettpartistaten i AKP i perioden 1980-84. En kamp som for øvrig var både viktigere og skarpere enn den RV står oppe i nå.

Jeg mener også at jeg er relativt omgjengelig som person som ikke lager unødige konflikter. Uenigheter holder jeg på det politiske planet.

Utvelgende marxist

— Hva står du for ideologisk?

— Jeg har et marxisme-syn som er helhetlig og bygger på mange kilder. Jeg står ikke for en bestemt tradisjon, men henter ideer som er fornuftige, både fra Lenin, Rosa Luxembourg og Gramsci for eksempel, fordi de har noe å bidra med. Utvelgende, uten å være utvannende, vil jeg kalle min holdning.

Still lister!

— Hva er etter din mening hovedproblemet for RV nå ved inngangen til 1995?

— Det er å motivere folk til en ny valgkamp. Skal det lykkes må mye klaffe samtidig. Vi må gi visjoner om å sy sammen «kommune-RV». Laga må få hjelp fra RV, det vil si innspill fra ledelsen og stortingsgruppa. Det vil kreve en skikkelgi organisatorisk dugnad.

Fortsettelsen av den organiserte EU-kampen og gjenreising av kampen mot EØS er også både komplisert og viktig. Ungdomsarbeidet også.

— Hvorfor var det nødvendig å ta et oppgjør med fortida?

— Jeg er uenig både med dem som vil bagatellisere fortidas feil og dem som vil brøyt med ml-bevgelsen uten å innrømme hva de var med på. Det som er viktig er å bearbeide det vi sto for teoretisk slik at det fortsatt går an å ha trua på sosialismen, på en demokratisk sosialisme. Dette er nødvendig for å ha troverdighet både overfor seg sjøl og omgivelsene, og for å kunne fortsette det revolusjonære arbeidet. Vi må ikke bruke tidligere feil som påskudd for å gi opp.

Oppgjør med Stalin

— Hvorfor har det så stor symbolverdi å ta et oppgjør med stalinismen?

— Det er veldig viktig for oss å si krasst at ettpartistaten fører til undertrykking av all opposisjon vil føre til at en ny overklasse får makt. Dette er som ild og vann i forhold til den sosialismen vi faktisk slåss for.

Det er historisk forklarlige årsaker til at det ble slik i Sovjet på 20-tallet. Men at det ble gjort til en linje, og at vi i tillegg akspterte den, var en skam.

Å si dette er å gjøre RV åpnere, i stedet for å innsnevre med finurlig ideologisk debatt. Dette standpunktet kom jo for øvrig omsider også AKP fram til.

Ikke rom for sosialdemokrati

— Representerer ditt kandidatur og forslag til styre et forsøk på å skyve RV til høyre, særlig på å korrigere RVs politikk til en mer forsonlig linje overfor sosialdemokratisk politikk?

— Nei! Jeg er jo blitt kritisert for å legge RV for langt til venstre, ved å ville programfeste det klasseløse samfunnet, gi programmet en klar marxistisk forankring osv. Programforslaget er hele veien en klar avgrensing fra sosialdemokratiet i de avgjørende spørsmåla om sosialisme, revolusjon — og klassekamp opp mot det korporative klassesamarbeidet. Sånn sett må det være taktikk i partikampen hvis noen nå endrer kritikken mot meg fra «AKP light» til «knefall for sosialdemokratiet».

Når det gjelder klasseanalysen av lederskapet i sosialdemokratiet har jeg stått på det tradisjonelle AKP-synet at DnA/LO-toppen hører til borgerskapet. Men etter at vi diskuterte dette i landsstyret ser jeg behovet for en mer nyansert debatt:

1. Det er ikke tvil om det i tillegg til det økonomiske borgerskapet fins en sosialdemokratisk nomenklatura med klippekort på ledende stillinger i statsforvaltninga og statsbedriftene. Jeg er reelt usikker på om for eksempel Yngve Hågensen hører til her. Den politiske hovedfunksjonen hans er å hindre at de fagorganiserte bryter med Arbeiderpartiet og klassesamarbeidet, men han var ikke Ap-toppens kandidat og han må i en viss grad ta hensyn til medlemmenmme i saker som arbeidsløsheten og momsen. Enda mer problematisk blir dette når det gjelder folk i LO-ledelsen som for eksempel spilte en viktig rolle på NEI-sida.

2. To andre argumenter som kan brukes for at LO-toppen hører til borgerskapet er at de er så tett inne i det korporative «toppenes partnerskap» med statsledelsen og NHO — og at de forvalter en god del kapital. En konsekvens av dette synet, som i så fall bør belegges med mer fakta, vil være at en RVer eller en annen fagopposisjonell blir borger om hun blir valgt til LO-leedelsen. jeg vil ikke kategoris kbenekte at det ka nvære slik, men de som mener dette bør være klar over konsekvensen: Dette betyr at det er helt umulig å erobre LO for medlemmene så lenge det er kapitalisme, og at en ikke bør ta på seg toppverv selv om en har sterk oppakking nedafra. Spørsmålet blir da: Hvem tjener på det?

Mye oppnådd i LO

— Viktigere enn dette: Generelt er rommet for en sosialdemokratisk politikk blitt mindre, og det betyr større motsetninger mellom ledelsen og det vanlige medlem. Vi må få en mer aktiv holdning som spiller mer på motsetninger og som kan innebære flere taktiske allianser med grupper til venstre i sosialdemokratiet. Husk at de faglige tilltisvalgte som ofte mistenkes for å drive høyrepolitikk i Oslo, har oppnådd mye, blant annet å jage Jagland vekk fra Youngstorget 1. mai.

— Det blir aldri revolusjon uten at den nå sosialdemokratiske arbeideren ser behov for det. Vi er nå i en situasjon der vi kan reise ideologisk debatt om sosialdemokrati egentlig er et sjølstendig politisk alternativ.

Hele RV med i Stortinget

— Hva synes du om arbeidet til stortingsgruppa?

— Den gjør et veldig bra arbeid, og markerer seg i mange viktige saker. Særlig er den flink til å bruke kunnskapene som finnes i de ulike miljøene i RV i de folkelige organisasjonene og blant folk. Følger en nøye med, vil en se at RV gjennom stortingsmandatet er mer på banen enn før. Samtidig kan jeg forstå at medlemmer rundt omkring i landet ikke ser det. Det er derfor en veldig viktig oppgave for ledelsen i RV å synliggjøre stortingsgruppas arbeid.

— Kanskje det er et problem at gruppa er nødt for å spre seg på mange områder, og ikke kunne konsentrere seg om å få gjennombrudd for en bestemt type saker. Men jeg mener at vi får mye mer ut av vårt ene mandat enn Venstre, og samtidig blir vi mint om at et stortingsmandat ikke automatisk gjør at vi kommer på banen. Folk har kanskje hatt overdrevne forventninger om betydninga av mandatet. Fortsatt vil media gjemme vekk RV.

Ønsker AKPere som RVere

— Er det noe problem at Folkvord også er nestleder i AKP?

— Jeg vil ha Erling uansett. Jeg er ikke mot å ha AKPere øverst på lister. Jeg er ute etter den jobben folk gjør. Jeg har veldig stor tillit den jobben Erling gjør. Eventuelle rollekonflikter må han takle sjøl.

— Hvor viktig er det å markere avstand til AKP? Er det noe som tyder på at AKPs eksistens og innflytelse i RV er et problem for oppslutninga om RV?

— Jeg ønsker mer innsats av AKP i RV, ikke mindre. De AKPerne som bruker abeidsinnsatsen sin i RV er selvfølgelig like verdifulle medlemmer som alle andre. Det er derfor helt feil å hevde at jeg står for en «fei dem ut»-linje overfor AKP. Spør AKPerne hvorfor de så langt ikke har kunnet akseptere meg som leder, er det fordi AKP må ha lederen? Jeg er helt uenig med dem på begge sider som uttrykker seg som om de ønsker en splittelse i RV.

— Men for meg er det lite tilfredsstillende å gå så tungt inn i ledelsen og likevel ha følelsen av å ha så lite å si i AU. Gang på gang har vi opplevd å bli stemt ned. Det har vært en merkelig dobbeltrolle av å være både i posisjon og opposisjon. Om ikke alle vedtak er reint politiske, kanskje mer praktiske, blir summen ofte likevel politisk. Som for eksempel det at sekretariatet i stortingsgruppa bare har blitt bestående av AKPere. De har gjort en kjempejobb, men som signal var ikke dette bra.

— For øvrig er det et demokratiproblem at AKP-lag kan gjenoppstå som RV-lag rett før landsmøtet og være med på å stemme ned folk som legger all arbeidskrafta si i RV.

Jeg vil bare minne om at min linje, helt fra tida mi i AKP, var å slå sammen RV og AKP til en ny organisasjon under RVs navn.

Bevar RV

— Vil de som er mot AKP ha politiske og organisatoriske kvaliteter til å bygge RV videre aleine?

— I dag ville RV tape veldig mye hvis en av fløyene la ned arbeidet, hvertfall ville arbeidet på landsplan bli satt tilbake. Jeg håper likevel at vi nå kan bli i stand til å snakke på tvers av fløyene, og at vi ikke lager grøfter mellom oss.

— Ellers vil jeg minne om at det er arbeiderne i RV som står bak mitt alternativ. Det står om RV skal bli et reelt arbeiderparti. Derfor er nettopp spørsmålet om at frigjøringa må være arbeiderklassens eget verk, og spørsmålet om omgruppering, så viktig å ha med. Dette står det strid om. Jeg ber om at medlemmene leser utkastet til program om disse to spørsmåla.

For å gi mer perspektiv på vår egen programdebatt vil jeg også orientere meg mer i retning av Senterpartiets og SVs programdebatt. Det er viktig for å hindre at vår egen debatt blir for nærsynt.

Herrer i eget hus

— Hva er landsmøtets viktigste oppgaver?

— Det er å bidra til et internt klima som gjør at folk får lyst til å stå på for RV. Da er det viktig for det jeg vil kalle RV-RVerne å føle at de blir herrer i eget hus.

— Hvis du ikke blir valgt til leder, hva da?

— Da tror jeg at jeg vil bruke kreftene i partiet lokalt. Kanskje vil mange av oss ved et nederlag på landsmøtet føle at RV blir hindra i å være et fritt og uavhengig parti. Kanskje må vi begynne å se på RV som en allianse der vi også må organisere oss som AKP, som et parti i partiet. Men jeg vil jeg se det som negativt for RV om det blir utviklinga.

Jørn Magdahl, et solid ankerfeste for RV, mener mange.

www.pdf-arkivet.no (2020)

Mer massearbeid

Problemet i dag er at vi er for mye bundet opp i parlamentarisk arbeid. Vi ønsker å nedprioritere den delen. Kanskje er et listesamarbeid en måte å få til dette på, sier RVs formannskapsmedlem i Notodden, Morten Halvorsen. Kanskje dette også kan være en måte å vise at RV er revolusjonært arbeiderparti, spør han.

Mer utenomparlamentarisme

— Hva skjer i Notodden Halvorsen, skal dere trekke RV-lista?

— Initiativet for en fellesliste av RV, SV og utbrytere fra Arbeiderpartiet er tatt av SV lokalt. På et medlemsmøte i januar vedtok et enstemmig medlemsmøte i Notodden RV å arbeide videre med denne muligheten. Men noen endelig avgjørelse er sjølsagt ikke tatt.

— Jeg har utreda en modell for et samarbeid som ivaretar at RV kan bestå og styrkes. Min forutsetning er at partiene skal bestå. De RVere som vil bli valgt inn på den eventuelle felleslista vil selvfølgelig straks danne en egen RV-gruppe i bystyret.

— Er ikke dette å gi opp mulighetene for at RV skal få enda større oppslutning? Erfaringen fra andre steder er at steget etter felleslister er nedlegging av RV?

— Vår foreløpige tilslutning tar utgangspunkt i den lokale entusiasmen som er skapt. Aktivitet rundt dette initiativet kan styrke det politiske miljøet, og utvikle det på en måte som vI kan tjene på framover. Vi synes det da ville være feil å sette foten ned på det nåværende tidspunktet og stille oss utafor samarbeidet.

— Vi ser dette også i sammenheng med viktigheten av å styrke massebevegelsen i Norge. RVs hovedoppgave er jo å være utenomparlamentarisk. Vi har behov for å å få frigjort krefter. Et viktig motiv er at tiltaket også vil kunne understreke at RV er et revolusjonært arbeiderparti. Sånn sett har vi også et landsomfattende partimotiv for å jobbe videre med idéen.

— Men vi innser jo sjølsagt at dette er ikke uproblematisk. Hvis en slik liste blir vellykka er det mange av oss som ser muligheten til å ta større ansvar og kunne kjøre gjennom våre saker hardere ved at vi kommer i maktposisjoner.

OBB

Formannskapsmedlem Morten Halvorsen i en av RVs beste kommuner, Notodden.

Fellesliste?

— Bare hvis det er en stor felles oppgave en står overfor, mener Peder Martin Lysestøl. Han er generelt skeptisk til slike felleslister, som han mener erfaring viser fører til nedlegging av RV som alternativ etter kort tid. Han viser bl. a. til Røros.

I Trondheim har RV hatt en felles minimumsplattform med SV og bylista og de grønne. Men denne plattforma var avtalt etter valget, ikke før.

— Samarbeidet med SV i kommunestyret har vært positivt og bra, sier Astri Holm. I rundt 90 prosent av forslaga har de stemt sammen med SV og de andre og fått rundt 19 stemmer i bystyret.

Det at RV finnes både i kommunestyret og fylkestinget, virker inn på de andre partiene, særlig SV. RV holder den alternative politikken framme i debatten.

Det nye opplegget for kommunene

En del av statsstrukturen

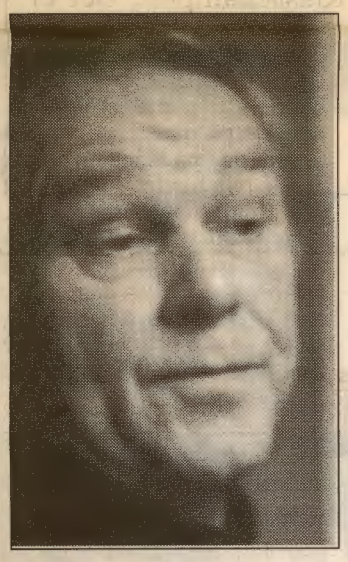

Fylkestingsrepresentant i Sør-Trøndelag, Peder Martin Lysestøl

Den nye organiseringa av kommunene skyldes statens behov for kontroll med at de sosiale nedskjæringene gjennomføres, sier RVs fylkestingsrepresentant i Sør-Trøndelag, Peder Martin Lysestøl.

Derfor blir kommunesektoren i stadig større grad en del av statsstrukturen, sier han. For denne oppgaven trenger staten et lojalt sjikt. Derfor organiseres kommunene slik at noen få byråder, formannskapsmedlemmer e.l. lever atskilt fra vanlige politikere, folk flest og med en høy lønn. Lokalpolitikerne blir i stadig større grad nikkedokker for partiene eller for den faglige ledelsen i kommunene.

For svært mange politikere er det en rein næringsinntekt å sitte i fylkestinget, for eksempel. De fremste politikerne har diettgodtgjørelse, reisegodtgjøring og møtegodtgjøring for betydelige beløp. Bare Lysestøl mottar for RV (han betaler sjølsagt beinpengene til RV) rundt 100 000 kroner for 6 fylkestingsmøter i året.

Demokratiske politiske forsamlinger som kommunestyre og fylkesting kunne ha blitt organisert som politiske verksteder som forsvarte folks interesser, men all slik tenking har sjølsagt Arbeiderpartiet og Høyre satt en stopper for.

Astri Holm peker for øvrig på at jo mer makt som partitoppene får, dess mer makt blir det til byråkratiet.

Husk innsamlinga til RVs kommunevalgkamp.

Se side 11.

Stat og kommune:

Penger nok, det dreier seg om fordeling

I 1993 var fastlandets eksportinntekter like store som olje/gassimporten

Det er en ofte gjentatt bløff at vi må skru ned utgiftene i offentlig sektor. Ikke bare NHO, men også statsministeren sier at det er verdiskapninga i den private sektoren de tilsatte i det offentlige lever av. Bedriftene setter opp sine resultatregnskaper i så og så mange nye sjukesenger.

— Dette er helt feil, understreker sosialøkonomen Roar Eilertsen i De Facto - Kunnskapssenter for fagorganiserte. Han gjentar det som han har skrevet i Klassekampen i flere artikler: Det dreier seg ikke om at det ikke er mulig å la stat og kommune bruke flere penger, men om en planlagt politikk for å sikre mer penger i de rikes lommer.

— Vi får ingen verdiskapning i industrien uten den viktige jobben som gjøres innafor offentlige utdannings- og omsorgsinstitusjoner, sier Eilertsen. Her skjer det også verdiskapning. Hans hovedpoeng er likevel dette: Det er ingen automatikk i at høy verdiskapning i industrien gir gode, offentlige velferdsordninger.

— I 1993 var det i utenriksregnskapet et overskudd på 32,7 milliarder kroner. Og dette skyldes ikke bare oljeinntektene, som en kan få inntrykk av i den offentlige debatten. Olje/gass og fastlandsindustrien bidrar med like store eksportinntekter hver med 104 milliarder kroner. Eksportindustriens oppgave er å skaffe landet valuta, mens hjemmemarkedsindustrien holder importen nede. Når det var overskudd i utenriksregnskapet, er ikke problemet at verdiskapninga i Norge er for liten. Velferdsstatens problem i Norge er politisk, ikke økonomisk. Fordelinga av velferden er problemet. EU har traktatfesta seg til en politikk som betyr mer omfordeling, fra offentlig til privat, fra de mange til de få, fra fattig til rik.

— Dersom vi ønsker full sysselsetting, må vi satse på offentlig sektor. Erfaringene fra Europa viser at det bare er mer tjenesteproduksjon enn det markedet skaper, som kan sikre arbeid til alle. Når offentlig tjenesteyting skaper flere arbeidsplasser enn privat, er det først og fremst fordi omfanget kan styres ut over grensene for markedsøkonomisk lønnsomhet, og ikke fordi effektiviteten er lavere i offentlig sektor.

www.pdf-arkivet.no (2020)

Leiarens program-forslag

Nylig har vi registrert at leiaren i RV har lagt fram sitt eige forslag til prinsipprogram etter at programkomiteen snart har vore i arbeid i eit år.

Denne framgangsmåten finn vi særleg merkeleg, og den kan vanskelig tolkast som noko anna enn mistilit til programkomiteen. På bakgrunn av den uro det har vore i leiinga burde det vore ei oppgave for leiaren å bidra til å dempe desse motsetningane. Istaden vil dette utspillet skjerpe konflikteane. Vi kan vanskelig se for oss at leiaren i eit anna parti på denne måten skulle kunne underkjenne ein lovlig nedsett programkomite. Sjøl Dronning Gro ville møtt storm dersom ho valgte ein slik oppførsel i Ap. Skal vi styrkje og utvikle partiet RV er det viktig at leiaren har same forhold til programdiskusjonen som alle andre medlemmer. Han kan ikkje komme til programkomiteen og forlange at komiteen sitt forslag skal forkastast og at hans forslag skal bli lagt til grunn for vidare behandling. Vi reknar derfor med at landsstyret ikke underkjenner programkomiteen sitt arbeid, men stiller seg bak at det utsendte forslaget legges til grunn for diskusjonen fram mot landsmøtet.

Vi har ikkje gått nøye inn på de politiske forskjellane på Aksel sitt forslag i høve til forslaget frå komiteen, men vi registrerer likevel følgande:

Der p-komiteen skriv sitat:

«Partiet har også tendensfrihet — dvs at grupper av medlemmer som synes at de trenger å samordne seg for å ivareta bestemte interesser eller syn kan organisere seg innad i partiet. Denne organiseringa skal skje i åpenhet — og ta sikte på større enhet i — og slagkraft for — partiet. Organiserte tendenser kan være nødvendig for å utvikle partiets strategi og taktikk, og forhindre maktkonsentrasjon.»

Aksel foreslår følgende om dette:

«Det er mulig å organisere egne tendenser og grupper i partiet så lenge det ikke bryter med et demokratisk partiliv. Det er også mulig å være medlem av andre grupper og partier så lenge de ikke stiller konkurrerende lister til valg».

Vi håper ikkje dette er uttrykk for at leiaren i RV ser listestilling som RV sin viktigaste funksjon.

For styret i Sør-Trøndelag RV, Magne Vågsland, leiar

Dette innlegget ble sendt ut som innstikk til nr 9/94, og trykkes her for fullstendighetens skyld. Aksels svar, og kommentar på lederplass, sto i forrige nummer.
Red.

Slutt-replikk til Soma

Rune Soma er indignert over at trotskismen blir angrepet uten at en rekker å gå i dybden med argumentasjonen i relativt korte debattinnlegg. Jan Hårstad rykker også ut i forsvar for personen Trotsky, uten at han bringer noen konkrete argumenter til torgs. (Begge to i Opprør nr 10).

Kan noe av hissigheten skyldes at de retningene de sogner til ideologisk har vært godt vant til å gå "skuddfri" de siste åra, hvor deres sesam sesam "stalinisme" jo har hatt økt oppslutning som generell forklaringsmåte for alle skavankene ved de sosialistiske erfaringene?

Jeg skjønner ikke helt hvorfor de forstørrer den kritikken jeg kom med (den burde være sterk nok) og også skumler om at det å gå i polemikk innebærer at en ønsker å kaste folk ut av RV.

Jeg konsentrerte meg om det nasjonale spørsmålet og hevdet at trotskismens praksis på dette området var anti-revolusjonær. Ellers ga jeg jo trotskister også kreditt for arbeid på andre områder og framhevet nyttig samarbeide.

Jeg kommer grundigere tilbake til dette spørsmålet i forhold til den tredje verden i en artikkel i neste nr. av Røde Fane. Når det gjelder AMGere i RV- og EU-kampen trodde jeg eksemplene var kjente gjennom tidligere oppslag her i Opprør. Skal jeg trekke fram ett til, kan jeg nevne tullet rundt RV-plakaten i Oslo ("Ikke la dem gjøre det"). Siden trotskister jo ikke er noen ensarta gruppering, skulle jeg kanskje presisert at det også fantes de som lot være å ri disse kjepphestene og i stedet gjorde et godt anti-EU-arbeid utifra andre innfallsvinkler. Men, i innlegget mitt presiserte jeg faktisk kritikken min til "i den grad de følger opp.....på det nasjonale spørsmålet".

Jeg skjønner at Trotsky himself er nærmest hellig. Men, jeg gjorde jo faktisk et unntak for han, som den eneste trotskistleder som i praksis har spilt en positiv rolle i en revolusjonær situasjon! Soma må tåle at jeg påpeker at dette var i en periode hvor han la til side sine egne partiprosjekt og fraksjonsvirksomhet.

Til slutt: Når Soma mener at jeg må mene at RV-prosjektet er umulig eller at i alle fall Soma m.fl. må ut; må jeg igjen få stille spørsmål ved hans oppfatning av hva som ligger i politisk kamp og hva slags RV han ønsker seg. Jeg markerer tydelig hvilke politiske standpunkter jeg vil slåss hardt mot skal bli en del av RVs plattform; at RV faktisk vil få antirevolusjonære trekk dersom de vinner fram. Men det er ikke det samme som at jeg vil ha en generell antitrotskistisk retorikk inn i RV-programmet, a la det som er foreslått mot "stalinisme" (enda RVs nåværende syn på det nasjonale spørsmålet jo er en del av det som det er rimelig å kalle stalinisme!). Når det gjelder enkeltpersoner, som Rune Soma, er det fjernt for meg å kreve at de skal ut av RV fordi de er med i en trotskistinspirert organisasjon, i NKP eller andre organisasjoner som har særstandpunkter utover RV-plattformen. Så lenge de opptrer som RVere i RV-sammenheng og ikke motarbeider RV ellers. Det er snarere andre kretser (og for ikke å bli misforstått på tampen: jeg sikter ikke til Rune Soma) som har stått for en slik holdning til å løse motsetningene i RV, men da med andre skyteskiver.

Arnljot Ask

Send med disketten

Redaksjonen registrerer at vi får flere innlegg som er skrevet på en datamaskin uten at diskett er sendt ved. Vi tolker det sånn at disse innsenderne både trur redaksjonen har godt om tid, og ellers mener at vi helst bør sitte foran skrivemaskinen med avskriftsoppgaver.

Vær vennlig å send med disketten, og oppgi hvilket program den er skrivi i. Mac eller MS/DOS, det er det samme.

Husk: Opprør returnerer disketten og betaler sjøl portoen!

Debatten foran landsmøtet

På et redaksjonsmøte tidlig i januar ble det bestemt at innlegg om dette emnet som har blitt trykt i Klassekampen, ikke skulle trykkes i Opprør. Vi forutsatte at alle Opprørs lesere også leser Klassekampen. Det er viktig at Opprør får en egenverdi.

Red.

DnA truer velferdsstaten

Lørdag 7. januar avholdt AKPs faglige utvalg et åpent møte om utfordringer for fagbevegelsen etter Nei- seieren. Hanne Luten, Aud Kristiansen, Dag Seierstad og Arne Byrkjeflot snakka alle om hvilke oppgaver fagbevegelsen står framfor, særlig etter fjorårets Nei- seier.

Av Harald A. Selvær

Velferdsstaten og offentlig sektor i fare

Hanne Luten fra Felles Organisasjonen pekte på flere angrep på velferdsstaten. Regjeringa har i det siste halvåret gjennomført fem utredninger om trygdeordninger og velferdstiltak i den offentlige sektoren. Den konklusjonen arbeidet har ført til er at det finnes alt for mange og «upresise» trygdeordninger. Sosialminister Hill Marta Solberg Ønsker seg målretta og treffsikre trygdeordninger, trygdeordninger som ikke universialiserer trygdemottakeren, men heller deler opp og behovsprøver mottakerens situasjon. Signalene om å inntektsdifferensiere barnetrygda er et av resultatene fra regjeringas gjennomgang av trygdeordningene.

Stønadsmottakeren gjøres til et problem

Regjeringa har flyttet fokus fra og ha velferdsordninger som dekker alle, til å problematisere trygdemottakeren. Målet for sosialpolitikken er ikke lenger å kunne gi universale tiltak, men derimot å avdekke uverdige trygdemottakere. Margareth Thatcher hadde den samme strategien i England, nemlig «targeting» av helse og trygdeordninger. Alt dette er et nye ord for behovsprøving. I stedet for trygdeordninger som gir alle lik mulighet og tilgang på godene, splitter man nå opp mottakergruppene og ordningene. Regjeringa og departementet har ennå ikke kommet til en konkret handlingsplan, men signalene er tydelige. Det er ikke første gang disse signalene har dukket opp blant sosialdemokratenes rekker. Rune Gerhardsen har flere ganger gjort seg bemerket med sine angrep på snillismen. Han direkte gått ut mot alenemødre, illegale innvandrere og trygdemisbrukere. Vi kan altså snakke om en politisk strømning blant sosialdemokratene , som vi før bare fant et godt stykke lenger til høyre.

Behovsprøving

Det er og viktig å merke seg at alle trygdeordninger settes opp mot Økonomiske krav. Sosialbudsjettet har tydeligvis skiftet status fra en budsjettpost som støtter opp om svakere grupper, til å være en rein utgiftspost som man må redusere.

Samtidig som man hører ropene om mindre offentlig budsjett, veit man også at Norge som Økonomisk enhet aldri har gått bedre. Overskuddet fra bare fastlands Norge har aldri vært prosentvis bedre. Det gir hanne Luten enda mer slagside og brodd i sin kritikk av regjeringas nye sosialpolitikk.

Kommunene og privatisering

Samtidig som man ser konturene av en dramatisk reorganisering av velferdsstaten, er også andre områder utsatt for «nytenkning». Kommunesektoren opplever en kraftig Økning av det kommunale avgiftsnivået. Samtidig som de kommunale utgiftene stiger, kan man se en nedbygging og privatisering av tidligere kommunale ansvarsområder.

Aud Kristiansen fra styret i Sporveisforeninga ser på forsøkene om å privatisere kollektivtrafikken som en prøvestein. I Bergen blei det gjort forsøk på å slå sammen det kommunale busselskapet og det privateide Pan busser. Her skulle man ta en vurdering av de to selskapenes verdier, og utfra det gjøre en fordeling av aksjene. Denne vurderinga viste at det kommunale selskapet faktisk kom til å sitte med en aksjemajoritet. Det kommunen da forslo var å skrive ned verdien av det offentlige selskapet for å sikre Pan aksjemajoriteten. Kommunen ville med andre ord gi bort kommunale verdier for at et privateid selskap skulle få kontrollen. Forslaget fra kommunen blei stoppa av kamp fra de bussansatte og vedtak i kommunestyret.

Også i Oslo finnes det planer for privatisering. Bystyret har gått inn for å legge noen av Oslo Sporveiers ruter ut på anbud. Dette til tross for at DNA stilte til valg på at de nettopp ikke skulle gjøre det...

EU og EØS

En annen del av AKPs møte var hvordan kampen mot EU og EØS kommer til å se ut. Arne Byrkjeflot, Nestleder Sør- Trøndelag NTEU, og Dag Seierstad, Faglig utvalg NTEU og SV, snakka begge om rammevilkårene for en fortsatt EU og EØS kamp.

Dag Seierstad så på folkebevegelsesstrukturen velegna til å vinne folkeavstemninger, men heller upassende for å forandre samfunnsutviklinga. Han så to muligheter for å stoppe EØS, enten å angripe DNA, slik at de avslørte sin politikk i all sin gru, eller at DNA igjen kom under 30 %. Samtidig så han lyst på muligheten for å føre kampen mot EØS. EØS kampen vil framover bli en kamp om hvordan EU direktiv forandrer vår hverdag. Det vil i mindre grad bli nødvendig å vise til hvordan tingenes tilstand er på kontinentet. Norge vil sjøl kjenne smaken av EUs politikk innafor våre egne grenser.

Seierstad så også et motsetningsforhold mellom å føre en kamp mot EØS og et eventuelt nytt EU medlemskap. Han mente det ville bli en umulig situasjon for organisasjonen NTEU og drive disse kampene parallelt. Dette synet møtte motstand på møtet.

Arne Byrkjeflot hadde en litt annen tilnærming til materien. Han mente at om vi fikk en veldig saksorientert EØS debatt kunne det svekke kampen. Allianser måtte bygges opp fra sak til sak og det blei ingen sytematisert og helhetlig kritikk av EU tilpasninga. Utviklinga innenfor disse to alternativene kommer til å være avgjørende for hvordan den neste EU kampen kommer til å se ut.

Klassekampen 10/1-95 lagde en breiere dekning av delen om NTEUs framtid og situasjonen fram til 1. mai.

www.pdf-arkivet.no (2020)

OPPRØR Nr. 1 - Januar 1995 Utgitt av Rød Valgallianse

Hva heter hovedstaden i Israel?

På kartet i denne boka s. 184 over land og hovedsteder i Midt-Østen, står bare byen Jerusalem avmerket i Israel.
(Bjørn Bjørnsen, "Norges- og verdenshistorie etter 1850", Aschehoug 2. opplag 1986.

Hovedstaden i Israel heter Tel Aviv. Men i alle norske lærebøker oppgis Jerusalem - som ligger på okkupert palestinsk område - å være Israels hovedstad. - De fleste norske lærebøker er tendensiøse, i den forstand at de er Israel- og sionistvennlige, hevder Erling Folkvord (RV). Svein Ludvigsen (H) mener også at lærebøker for norske 9. klassinger og gymnasiaster er vridde. Men han hevder at "10 av 11 historiebøker" er arabisk- og PLO-vennlige.

Av Espen Mathisen

Det var 12. januar at Svein Ludvigsen reiste en interpellasjon i Stortinget der han hevdet at "undersøkelser viser at den arabisk-israelske konflikten ofte er fremstilt slik at fakta, utvelgelse av fakta, bilder og språkbruk underbygger feil, påstander og myter om Israel og jødene på en måte som ikke tilfredsstiller den objektivitet vi må kreve av lærebøker i skolen". Ludvigsen ville derfor vite om utdanningsmininster Gudmund Hernes ville gripe inn for å sikre "en objektiv behandling og tolkning av stoffet".

- 10 av 11 "vridd"

Svein Ludvigsen refererte i sitt innlegg til en undersøkelse lektor Vidar Landsverk har gjort av 11 ulike historiebøker. Landsverk har tatt for seg bøkenes behandling av Midtøsten-konflikten for å se om behandlingen er balansert og "objektiv". Lektor Landsverk konkluderer med at 10 av bøkene holder mål. I Stortinget refererte Ludvigsen bl.a. følgende "funn":

- Bevegelser som ville utslette Israel betegnes som "motstands-organisasjoner"
- PLO omtales som en "frigjøringsorganisasjon"
- jødiske organisasjoner benevnes som "terroristorganisasjoner" og ytterliggående gerilja.
- Palestinske flyktninger og deres problemer er inngående og til stadighet beskrevet, mens det forties at 850 000 jøder er fordrevet fra arabiske land.

Pol Pot

Ludvigsen mente disse "funnene" beviste at norske lærebøker er arabisk-vennlige og tilsvarende jødefiendtlige. Høyrerepresentanten ropte varsko fordi dette fører til "voksende fremmedfrykt og rasisme". Han mente at slike lærebøker burde lukes ut "før de legges på elevenes pulter". Og han fortsatte:

- Det er særlig grunn til aktsomhet hvis lærebok-forfatterne har en aktiv bakgrunn i grupperinger og selv tidligere har stått på barrikadene som forsvarere av feilslåtte system som bar frem f.eks. kulturrevolusjonen i Kina, Pol Pot-regimet i Kambodsja, kommunismens fyrtårn i Albania såvel som Sovjetstaten. Hvis folk med slike forbilder gir seg til å skrive lærebøker i historie er det all mulig grunn til å rope et vorsko til dem som leser faglig korrektur. Når de tok så grundig feil den gangen, er jeg redd deres objektivitet også i dag lett blir farget av tidligere sympatier med regimer og ideologier som viste seg å bli forkastet av folket selv fordi de både var umenneskelige og udemokratiske.

Sionistvennlig

Erling Folkvord mente på sin side at problemet med norske lærebøker fram til det siste har vært at de har vært israel- og sionistvennlige. Bl.a. viste han til at ingen lærebøker har funnet grunn til å nevnte den sterke jødiske motstanden mot sionismen. F.eks. vedtok ei forsamling av rabbinere i 1942 en resolusjon der de protesterte skarpt mot den sionistiske planen om å opprette en jødisk stat. Istedet uttalte de at "vi ser fram til den endelige opprettelse av et demokratisk uavhengig Palestina, hvor jøder, muslimer og kristne vil være likt representert, hvor enhver nyter samme rettigheter og har de samme plikter". Innholdsmessig er dette rabbinervedtaket fra 1942 omtrent det samme som 20-30 år etter ble PLO sitt program.

Folkvord kritiserte også Ludvigsen for ikke å skille mellom "sionist" og "jøde". - Ludvigsen snakka om den massakren som den sionistiske organisasjonen Irgun gjennomførte i landsbyen Deir Yassin i april 1948. Det var Menachem Bein, som senere ble statsmininster, som ledet det som skjedde den natta. 243 sivile ble slakta ned i en landsby som lå inne på det som var palestinsk område etter FN sin delingsplan. Ludvigsen gir jødene som folk et felles ansvar for Irgun-aksjonen. Å gi jødene skylda for den aksjonen er en påstand som gir grunnlag for jødehat og rasisme, uttalte Folkvord.

Hva er hovedstaden?

Folkvord ba også Ludvigsen svare på hva som er hovedstaden i Israel. Norsk UD og alle land i verden - unntatt El Salvador og Costa Rica - anerkjenner Tel Aviv som Israels hovedstad. Sjøl gjør Israel krav på Jerusalem som hovedstad. Hverken FN, USA eller Norge anerkjenner Jerusalem fordi byen ligger på okkupert palestinsk område. Likevel står det i alle norske lærebøker at Jersulalem er hovedstad. - Svein Ludvigsen gjør krav på absolutt objektivitet: Hva synes Ludvigsen av lærebøkenes omtale av dette spørsmålet?

Høyrerepresentanten slo i sitt svar til Folkvord fast at dersom Israel sier at hovedstaden er Jerusalem, så er det Jerusalem som er hovedstad. - Jeg godtar at Israel selv bestemmer hva som er deres hovedstad, uttalte Svein Ludvigsen.

Interpellasjonsdebatten avslørte forøvrig at utdanningsmininster Gudmund Hernes ikke ville forandre på de ordningene om godkjenning av lærebøker som fins i dag ut fra de eksemplene på "vridde" bøker som Ludvigsen la fram.

www.pdf-arkivet.no (2020)

en — menneskehe

rakten og menneskeplaginga s

Overfører verdier fra fattige til rike
Dekker bare behov det er kjøpekraft til
Gjennomfører miljømord

Dette er deler av side 6 og 7, som går over midtbretten.

Forskjellene øker

Utviklinga av forskjellen mellom de 20% fattigste og rikeste.

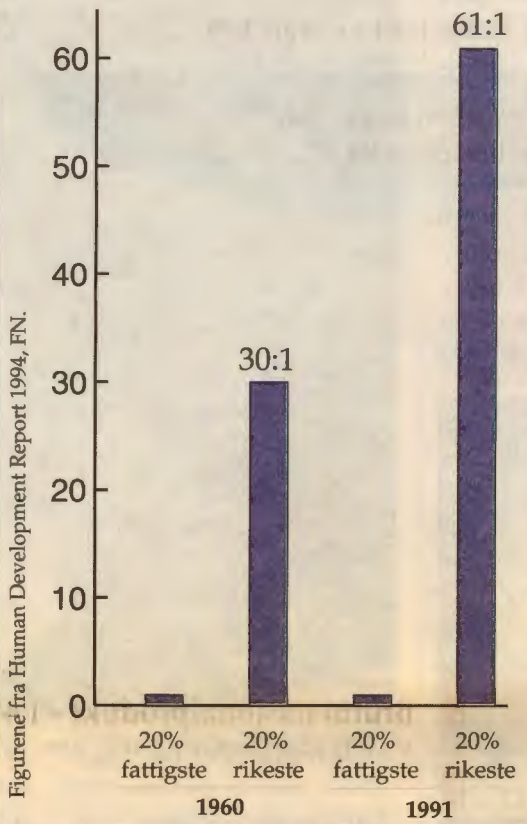

Figurene fra Human Development Report 1994, FN.

De rikeste 20 prosentene i verden får 82,7 prosent av av verdens inntekter, mens de fattigste 40 prosentene sitter igjen med 3,3 prosent.
FNs menneskerettsrapport, UNDP HUMAN DEVOLPMENT 1992.

Økonomisk aktivitet i verden 1991

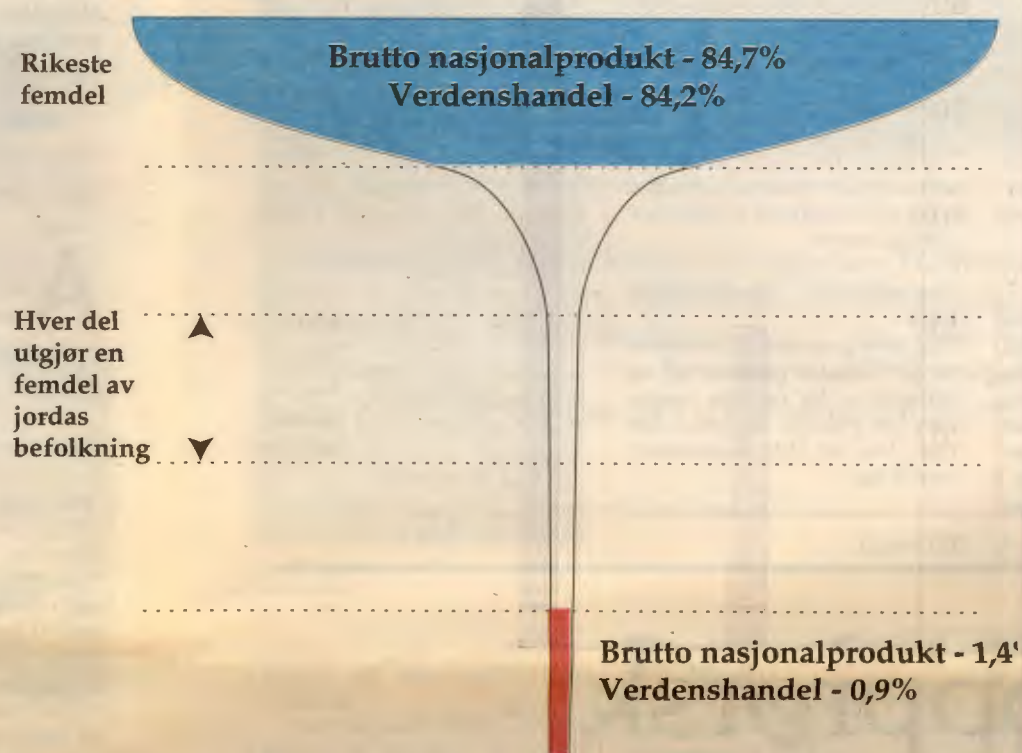

vinnene utfører 67 % av alt arbeid i verden,
ier 1 % av all eiendom i verden og mottar 10 % av all lønn.
FN-rapport

anske hus-
tige jord-

er uforen-
nlingers
Folk mis-
1 hadde
ytelsesløar 56,7 %.
adde bare
president-
parten.

«Spre markedsliberalismen!»

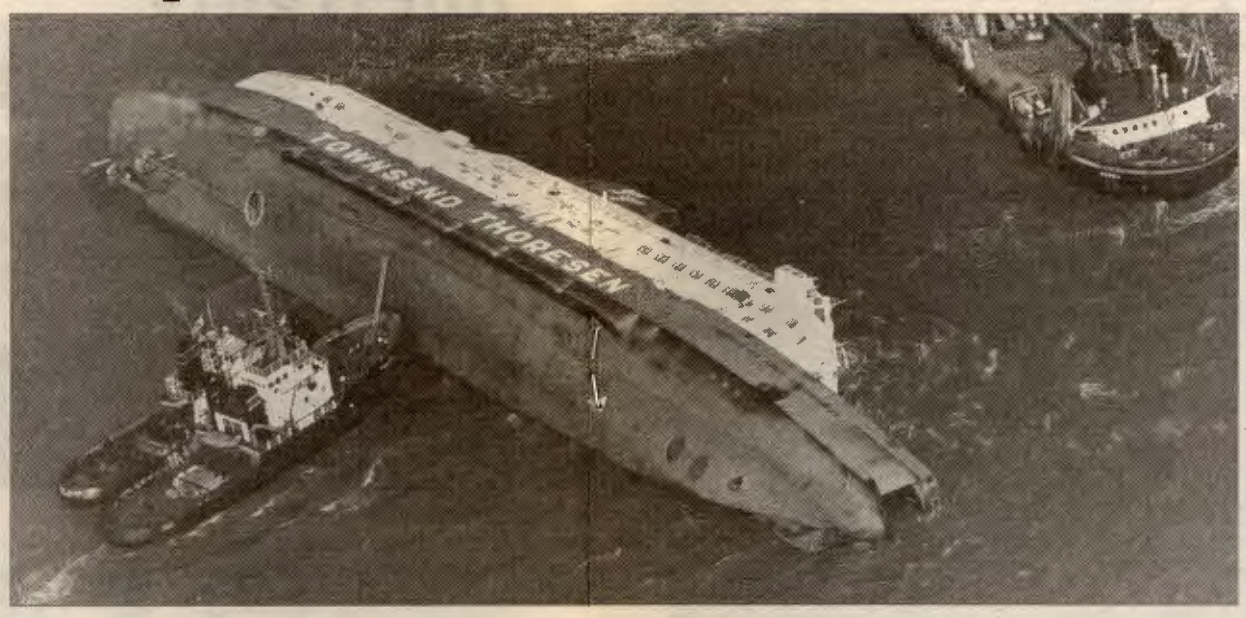

Skipsulykka utafor Belgia i mars 1987, med det skrytende navnet «HERALD OF FREE ENTERPRISE» (Spre markedsliberalismen!), illustrerer på en typisk måte systemet: Bare profitten teller. For systemet må menneskelivet vike. - Dette er nå Arbeiderpartiets politiske rettesnor.

Tomhet
Stadig fler i der
misk, men føler
fremmedgjørin
I New York gra
øker. Alle form

«Alt er ti
Fordi det er pen
ne, og fordi de f
kedskreftene ikk
begrenses er me
verdet uten besk
- Mishandling
de mennesk
verden for å
kroppsdeler
øyne, indre
til mennesk
rike verden
- «Kill for fun
moro skyld
spres
- pornografisp
øker
- prostitusjon
ell mishandl
og tillates st
- «human-etis
ge organisas
spissen for a
hjelp

sialisme eller barba

www.pdf-arkivet.no (2020)